

**Protokół konsultacji społecznych projektu uchwały Rady Miasta Gliwice
w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Sportu w mieście Gliwice na lata
2026–2030+**

W okresie od 14 sierpnia do 11 września 2026 r., na podstawie Zarządzenia nr PM-3702/2026 Prezydenta Miasta Gliwice z dnia 14 sierpnia 2026 r., przeprowadzono konsultacje społeczne projektu uchwały Rady Miasta Gliwice w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Sportu w mieście Gliwice na lata 2026–2030+.

Konsultacje przeprowadzono z Miejską Radą Działalności Pożytku Publicznego w Gliwicach, Radą Sportu Miasta Gliwice, organizacjami pozarządowymi i podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz z mieszkańcami.

Konsultacje odbyły się w formie wyrażenia opinii lub zgłoszenia uwag do udostępnionego projektu uchwały.

W okresie trwania konsultacji projekt uchwały został upubliczniony na Gliwickiej Platformie Partycypacyjnej decydujMYrazem oraz w Biuletynie Informacji Publicznej. Ogłoszenie o konsultacjach zostało również opublikowane na stronie internetowej Miasta Gliwice oraz w „Miejskim Serwisie Informacyjnym – Gliwice”. W ramach konsultacji zorganizowano także spotkania konsultacyjne dla interesariuszy Strategii.

Uwagi i opinie do projektu uchwały można było zgłaszać do 11 września 2026 r. za pośrednictwem Gliwickiej Platformy Partycypacyjnej decydujMYrazem, drogą elektroniczną na adres ksp@um.gliwice.pl, w formie pisemnej w siedzibie Urzędu Miejskiego w Gliwicach przy ul. Zwycięstwa 21 oraz podczas spotkań konsultacyjnych.

Informacja o konsultacjach wraz z projektem uchwały została również przesłana drogą elektroniczną do Miejskiej Rady Działalności Pożytku Publicznego w Gliwicach oraz Rady Sportu Miasta Gliwice, które przedstawiły swoją opinię dot. projektu Strategii w terminie do 11 września 2026 r.

Załącznik nr 1 do niniejszego protokołu zawiera uwagi i opinie pogrupowane tematycznie wraz ze stanowiskiem Miasta odnoszącym się do każdej grupy uwag. Załącznik nr 2 zawiera pełny wykaz wszystkich zgłoszonych uwag i opinii w ich oryginalnym brzmieniu.

Dla zachowania przejrzystości procesu konsultacyjnego oraz możliwie pełnego przedstawienia opinii zgłoszonych w związku z projektem Strategii, w zestawieniu ujęto również dwie uwagi, które wpłynęły po upływie terminu konsultacji, tj. po 11 września 2026 r., jednak przed sporządzeniem niniejszego protokołu. Zdecydowano o ich przedstawieniu wraz z pozostałymi uwagami, mając na względzie przejrzystość procesu

oraz znaczenie opinii wszystkich interesariuszy dla prac nad Strategią Rozwoju Sportu w mieście Gliwice.

Data sporządzenia: 09.10.2026 r.

Odpowiedzialna za treść protokołu:

Stella Zaborowska-Nawrath

Dyrektor Wydziału Kultury i Sportu

Zatwierdził:

Łukasz Gorczyński

Zastępca Prezydenta Miasta

Podpisano elektronicznie

L.p.	Uwaga zbiorczo	Liczba zgłoszonych uwag tego rodzaju i źródło z zał. 2	Stanowisko Miasta
1	Rozwój i finansowanie sportu dziewcząt, zwłaszcza koszykówki. Zgłaszano brak wyraźnego wskazania dziewcząt w projekcie i obawę o nierówne traktowanie. Wnoszono o wsparcie zajęć szkolnych i klubowych, ograniczenie kosztów ponoszonych przez rodziców i zapewnienie trwałej ścieżki rozwoju zawodniczek. Podnoszono wychowawcze walory koszykówki, wyniki dziewcząt oraz możliwość wykorzystania istniejących hal bez nowych inwestycji.	Liczba: 22 Źródła: 2; 18; 21–29; 34–36; 38; 41–43; 45–47; 55	Uwagi nie powodują zmiany projektu Strategii. Dokument nie ogranicza wsparcia sportowego ze względu na płeć. W zakresie dzieci i młodzieży przewiduje szkolenie we wszystkich dyscyplinach, kontynuację klas sportowych i mistrzostwa sportowego oraz programów i zajęć szkolnych. Cele te odnoszą się zarówno do dziewcząt, jak i chłopców. Strategia nie wskazuje konkretnych klubów jako gwarantowanych beneficjentów. Podmioty prowadzące szkolenie dziewcząt mogą korzystać z mechanizmów wsparcia na zasadach ustalanych podczas realizacji dokumentu. Wysokość środków dla poszczególnych programów, szkół i dyscyplin będzie wynikała z corocznego budżetu miasta i ewentualnych pozyskanych środków zewnętrznych.
2	Sport szkolny i ciągłość szkolenia. Wnoszono o kierowanie wsparcia także bezpośrednio do szkół, rozwój SKS i zajęć pozalekcyjnych, wykorzystanie szkolnych sal i boisk po lekcjach oraz współpracę klubów ze szkołami. Postulowano łatwy dostęp rodziców do informacji o zajęciach od I klasy, poprawę jakości WF przez warsztaty lub udział trenerów, a także prowadzenie WF w klasach I–III przez nauczycieli WF. Wskazywano potrzebę ciągłości ścieżki szkoła podstawowa–szkoła ponadpodstawowa–uczelnia, z udziałem Politechniki Śląskiej. Postulowano również o stałe programy współpracy klubów dyscyplin priorytetowych ze szkołami.	Liczba: 8 Źródła: 1; 51; 57; 65; 72; 76; 81; 82	Postulaty w znacznej części znajdują już odzwierciedlenie w Strategii i nie wymagają odrębnych zapisów. Projekt obejmuje sport szkolny, klasy sportowe i mistrzostwa sportowego, programy oraz zajęcia w placówkach oświatowych i rywalizację szkolną. Cel 4.2 przewiduje szkolenie dzieci i młodzieży we wszystkich dyscyplinach, a cele 2.2, 2.3 i 2.8 – współpracę szkół z klubami, informowanie rodziców i dostęp do oferty, także bezpłatnej lub ulgowej. Szersze wykorzystanie szkół, kadry i infrastruktury będzie analizowane przy wdrażaniu, z zachowaniem warunków prawidłowego funkcjonowania placówek. Szczegółowy model współpracy z uczelniami wymaga uzgodnień z nimi.
3	Status koszykówki kobiet jako dyscypliny priorytetowej. Wnoszono o uzupełnienie celu 3.1, niekiedy odwołując się do dawnych grup I i II. Jako uzasadnienie wskazywano tradycję, osiągnięcia akademickie i młodzieżowe, doświadczoną kadrę oraz ścieżkę Gliwice Stars–ZSO nr 4–AZS. Zgłaszający porównywali sytuację z koszykówką mężczyzn i piłką ręczną kobiet oraz twierdzili, że koszykówka kobiet spełnia	Liczba: 8 Źródła: 14; 16; 31; 39–40; 44; 49; 55	Uwaga nieuwzględniona. Wskazane w Strategii przesłanki wyboru dyscyplin priorytetowych są oceniane łącznie i nie stanowią katalogu warunków, których spełnienie automatycznie powoduje uznanie danej dyscypliny za priorytetową. Przy wyborze uwzględniono m.in. aktualny poziom sportowy, zainteresowanie społeczne, zaplecze organizacyjne i infrastrukturalne oraz potencjał promocyjny i medialny. Na tej podstawie wskazano grupę dyscyplin o szczególnym znaczeniu dla promocji miasta.

	przesłanki wskazane w Strategii.		Brak koszykówki kobiet w katalogu dyscyplin priorytetowych nie oznacza jednak wyłączenia jej ze wsparcia. Strategia przewiduje wspieranie szkolenia dzieci i młodzieży we wszystkich dyscyplinach sportowych, natomiast w sporcie seniorskim umożliwia również wsparcie dyscyplin niepriorytetowych osiągających wysoki poziom sportowy. Nowa Strategia nie przewiduje dotychczasowego podziału dyscyplin priorytetowych na Grupę I i Grupę II.
4	Gliwicki Rajd Miejski 360°. Wnoszono o wznowienie wydarzenia lub podobnych rajdów terenowych w Gliwicach i okolicy. Wskazywano rodzinny i międzypokoleniowy charakter imprezy, walory edukacyjne, poznawanie miasta oraz zachęcanie do regularnej aktywności. Podkreślano możliwość zaangażowania społeczników i wolontariuszy.	Liczba: 6 Źródła: 5–7; 9–10; 53	Uwaga nie powoduje zmiany Strategii. Projekt przewiduje organizację wydarzeń promujących sport i aktywność fizyczną, rozwijanie oferty dla różnych grup oraz współpracę z organizacjami i lokalnymi aktywistami. Nie ustala zamkniętego kalendarza ani nazw wszystkich przyszłych imprez. Postulat wznowienia rajdu mieści się w kierunkach dokumentu i może być analizowany na etapie realizacji, z uwzględnieniem zainteresowania mieszkańców oraz możliwości organizacyjnych i finansowych.
5	Równość finansowania i analiza wydatków. Postulowano minimalne wsparcie koszykówki kobiet na poziomie 20% środków dla koszykówki mężczyzn, proporcjonalność finansowania do liczby szkolonych i poziomu sportowego oraz coroczną, publiczną analizę równościową budżetu. Wnoszono również o analizę historycznych wydatków według płci i dostępności. Uzasadnienia odwoływały się do zasad równości i niedyskryminacji, przepisów krajowych i unijnych oraz stanowisk RPO; wskazywano dysproporcje między wsparciem żeńskiego i męskiego szkolenia.	Liczba: 6 Źródła: 14; 16; 31; 37; 48–49	Uwaga częściowo uwzględniona w zakresie monitoringu. Projekt zakłada powszechny dostęp do sportu i nie różnicuje możliwości szkolenia dzieci i młodzieży ze względu na płeć. Nie przewiduje jednak minimalnych udziałów procentowych ani automatycznej proporcjonalności finansowania wyłącznie według liczby zawodników. Zakres wsparcia zależy także od poziomu i zakresu szkolenia, charakteru zadania, specyfiki dyscypliny oraz racjonalności wykorzystania środków. Nie wszystkie dane historyczne gromadzono według płci lub postulowanego kryterium dostępności. Wydatków na wspólną infrastrukturę i wydarzenia nie można miarodajnie przypisać jednej płci. Do wybranych mierników monitoringu wprowadzono możliwość analizowania danych z podziałem na płeć tam, gdzie jest to możliwe i przydatne; nie przyjęto pełnej analizy retrospektywnej jako warunku przyjęcia Strategii.
6	Równe warunki uczestnictwa w klasach sportowych i mistrzostwa sportowego. Wskazywano, że przy podobnym szkoleniu koszty zawodów, wyjazdów i udziału w rozgrywkach mogą być różnie finansowane w zależności od klubu partnerskiego i płci uczniów. Wnoszono o uzupełnienie diagnozy, zwłaszcza dotyczącej ZSO nr 4, zapisy gwarantujące równe traktowanie w umowach szkoła–klub oraz nadzór i monitoring udziału dziewcząt i	Liczba: 6 Źródła: 14; 16–17; 33; 49; 55	Uwaga częściowo uwzględniona w zakresie monitoringu. Diagnoza opisuje klasy, dyscypliny i współpracę szkół z organizacjami sportowymi na podstawie dostępnych danych. Nie stanowi szczegółowej analizy finansowania udziału każdego ucznia w szkoleniu i rozgrywkach. Nie przewiduje się uzupełnienia jej o opis konkretnej klasy lub klubu w proponowanym brzmieniu. Zasady współpracy i ponoszenia kosztów wymagają oceny dokumentów i faktycznych warunków w placówce. Strategia nie reguluje treści wszystkich

	chłopców.		porozumień ani nadzoru nad nimi. Wybrane mierniki dotyczące klas sportowych i mistrzostwa sportowego rozszerzono natomiast o liczbę uczestniczących dziewcząt i chłopców.
7	Rozwój infrastruktury i potrzeby dzielnic. Wnoszono o modernizację i rozbudowę bazy, remont boiska na skwerze Nacka, wzrost nakładów oraz analizę stanu, wykorzystania i dostępności obiektów w poszczególnych dzielnicach. Zgłoszono potrzebę priorytetów dzielnicowych, uwzględnienia szkół i komunikacji. Kwestionowano zasadność hali na 2–3 tys. miejsc i wskazywano brak wiedzy o tym, z jakich obiektów poza Gliwicami korzystają mieszkańcy.	Liczba: 6 Źródła: 52; 57; 59; 80; 81; 82	Postulaty kierunkowe są już ujęte w celu strategicznym nr 5; uwagę o skwerze Nacka przyjęto do wiadomości. Cele 5.1 i 5.4 obejmują tworzenie infrastruktury w różnych dzielnicach oraz utrzymanie i modernizację obiektów, także przyszkolnych. Analiza potrzeb dzielnicowych będzie brana pod uwagę przy realizacji. Nie wprowadza się odrębnych programów każdej dzielnicy ani gwarancji corocznego wzrostu nakładów, których wysokość wynika z budżetu. Wzmianka o hali na 2–3 tys. miejsc jest postulatem respondentów w diagnozie, a nie decyzją inwestycyjną. Dalsze analizy i ewentualny plan inwestycji powinny uwzględniać faktyczne potrzeby, wykorzystanie obiektów, dostępność i koszty. Korzystanie z obiektów poza miastem nie przesądza o konieczności budowy ich odpowiedników w Gliwicach.
8	Stypendia i wsparcie sportowców indywidualnych. Wnoszono o objęcie stypendiami zawodników dyscyplin nieolimpijskich, wskazując wysokie wyniki i możliwość udziału m.in. w World Games. Postulowano oparcie stypendiów i nagród na miejscu zamieszkania oraz osiągnięciach, także dla Gliwiczan trenujących poza miastem. Zgłoszono również poparcie dla stworzenia programu stypendialnego i wzmocnienia sportów indywidualnych oraz mniej popularnych.	Liczba: 5 Źródła: 4; 52; 57; 60; 81	Uwaga nieuwzględniona w zakresie rozszerzenia programu na dyscypliny nieolimpijskie. Na obecnym etapie utrzymuje się założenie, zgodnie z którym miejski program stypendialny będzie obejmował zawodników reprezentujących dyscypliny olimpijskie. Takie rozwiązanie pozwala jednoznacznie określić zakres programu oraz skoncentrować dostępne środki na wsparciu o możliwie istotnym znaczeniu dla rozwoju zawodników. Zapis Strategii pozostaje bez zmian. Program stypendialny stanowi jeden z instrumentów wspierania sportowców. Przewidziano również inne formy wsparcia, w tym nagrody za osiągnięcia sportowe, które nie będą ograniczone do dyscyplin olimpijskich, oraz preferencje w korzystaniu z obiektów sportowych. Instrumenty te pozwolą doceniać osiągnięcia zawodników dyscyplin nieolimpijskich i ułatwiać im dostęp do infrastruktury potrzebnej do treningów. Szczegółowe kryteria stypendiów i nagród, w tym dotyczące miejsca zamieszkania, osiągnięć oraz możliwości wsparcia mieszkańców trenujących poza Gliwicami, zostaną określone w regulacjach właściwych programów. Poparcie dla wdrożenia stypendiów przyjęto do wiadomości. Wsparcie szkolenia młodzieży we wszystkich dyscyplinach i możliwości pomocy seniorom w dyscyplinach niepriorytetowych wynikają z innych celów Strategii.

9	Relacja promocji miasta do sportu powszechnego. Kwestionowano nadmierne znaczenie prestiżu, medialności i zawodowych klubów, w szczególności GKS Piast, wobec potrzeb aktywizacji mieszkańców i młodzieży. Postulowano silniejsze akcentowanie wyrównywania szans oraz społecznej roli finansowania publicznego. Odwoływano się też do interpretacji funkcji organizacji sportowych przedstawionych na stronie 79 diagnozy.	Liczba: 4 Źródła: 1; 16; 49; 74	Uwaga nieuwzględniona. Cel strategiczny nr 3 dotyczy sportu zawodowego na wysokim poziomie i promocji miasta. Nie oznacza to podporządkowania całej polityki sportowej medialności: pozostałe cele obejmują aktywność mieszkańców, dzieci i młodzież, wsparcie środowiska sportowego i rozwój infrastruktury. Szkolenie dzieci i młodzieży przewidziano we wszystkich dyscyplinach. Trzy obszary wymienione na stronie 79 opisują funkcje organizacji wskazane w badaniu jakościowym, a nie hierarchię priorytetów Miasta. Nie ma potrzeby dodawania celu społecznego do celu nr 3, ponieważ powszechny dostęp i szkolenie ujęto w innych częściach dokumentu.
10	Kryteria i mechanizmy wsparcia seniorskiego. Wnoszono o uwzględnienie udziału i wyników w rozgrywkach międzynarodowych oraz doprecyzowanie relacji między strategicznym wsparciem najlepszego klubu a wysokością finansowania kolejnych podmiotów. Pojawiły się też postulaty całkowitego odejścia od katalogu dyscyplin priorytetowych i powiązania dotacji z wynikami; wskazywano ryzyko spadku klubów z najwyższych lig oraz potrzebę oceny wcześniejszego systemu.	Liczba: 4 Źródła: 51; 57; 68; 81	Uwaga nieuwzględniona Cel 3.2 już uwzględnia poziom klubu oraz reprezentowanie Gliwic na arenie krajowej i międzynarodowej. Cel 3.3 uzupełnia ten mechanizm o wsparcie innych klubów osiągających wysoki poziom i nie wymaga dodania osobnej gwarancji zakresu wsparcia klubu prezentującego najwyższy poziom w dyscyplinie priorytetowej. Strategia odchodzi od dawnego podziału na grupy I i II, zachowując ograniczony katalog dyscyplin szczególnie ważnych dla sportu seniorskiego i promocji. Słabszy wynik jednego klubu nie przesądza automatycznie o znaczeniu całej dyscypliny, ale wpływa na ocenę wsparcia. W szkoleniu dzieci i młodzieży uwzględnia się także masowość, dostępność i racjonalność finansową, dlatego wynik sportowy nie powinien określać poziomu wsparcia.
11	Warunki korzystania z obiektów. Wnoszono o ulgowe stawki dla klubów, także priorytetowych, oraz osób trenujących indywidualnie, dla których ceny komercyjne są barierą. Postulowano rozszerzenie celu 4.7 na uzdolnionych sportowców indywidualnych oraz przejrzyste rezerwacje i pierwszeństwo dostępu do miejskich i szkolnych obiektów.	Liczba: 4 Źródła: 51–52; 57; 62	Postulaty nie wymagają dodatkowych zapisów Strategii. Cel 4.6 obejmuje preferencyjne stawki dla organizacji sportowych, również klubów dyscyplin priorytetowych, i możliwość nieodpłatnego udostępniania obiektów realizatorom zadań publicznych. Cel 1.6 przewiduje preferencje dla mieszkańców korzystających z wybranej infrastruktury, w tym trenujących indywidualnie. Cel 4.7 pozostaje ukierunkowany na kluby szkolące dzieci i młodzież oraz uporządkowanie rezerwacji i pierwszeństwa dostępu. Nie wyklucza to działań dla sportowców indywidualnych, np. w ramach Karty Mieszkańca lub powiązanych programów. Konkretnie stawki, obiekty i reguły zostaną ustalone przy wdrażaniu.
12	Przejrzystość i warunki dotacji. Wnoszono o zmianę zasad przyznawania i rozliczania środków, wiązanie wsparcia z terminowym rozliczeniem oraz obowiązek	Liczba: 4 Źródła: 57; 58; 74;	Uwaga nieuwzględniona. Kierunek poprawy przejrzystości jest już objęty celem 4.1, a szczegółowe kryteria i rozliczenia ujęte są we właściwych zarządzeniach. Miasto dotychczas określało w dokumentacji naborów

	szkolenia młodzieży i przeznaczania na nie części dotacji. Pojawił się też głos za zachowaniem stabilności obecnego modelu i przeciw włączaniu Rady Miasta do bieżącego rozdziału środków między klubami, z obawy przed upolitycznieniem decyzji.	80	wymagania dotyczące szkolenia dzieci i młodzieży i nie planuje odchodzenia od tej praktyki. Nie ma potrzeby wpisywania takiego obowiązku bezpośrednio do Strategii. Projekt nie przewiduje udziału Rady Miasta w bieżącym ustalaniu dotacji dla konkretnych klubów; stanowisko za stabilnością systemu przyjęto do wiadomości.
13	Horyzont czasowy Strategii. Wnoszono o jednoznaczne, zamknięte określenie okresu obowiązywania dokumentu i wyjaśnienie oznaczenia „2030+”. Zwracano uwagę na aktualność diagnozy w dłuższej perspektywie i zgodność z innymi strategiami miejskimi.	Liczba: 4 Źródła: 57; 73; 79; 81	Postulat uwzględniony. W dokumencie zostanie jednoznacznie określona perspektywa – „2026–2035”, tak aby nie budziła ona wątpliwości co do horyzontu realizacji Strategii.
14	Metodyka diagnozy. Kwestionowano liczbę ankiet i wywiadów w stosunku do liczby mieszkańców oraz strukturę próby według płci i dzielnic, w tym 61,4% kobiet. Podnoszono nierównomierny udział dzielnic, brak respondentów z niektórych obszarów i potrzebę poszerzenia badań przed przyjęciem Strategii.	Liczba: 4 Źródła: 66–67; 75; 81	Uwaga nieuwzględniona w zakresie powtórzenia lub rozszerzenia badań. W dotychczasowym stanowisku wskazano, że 642 ankiety pozwalały uzyskać obraz opinii mieszkańców przy przyjętym w metodologii maksymalnym błędzie 4%. Ankieta była jednym z elementów diagnozy, obok danych zastanych, wywiadów, SWOT, warsztatów i konsultacji. Struktura próby została ujawniona; badanie miało służyć ocenie w skali miasta i nie było zaprojektowane jako osobna reprezentatywna próba każdej dzielnicy. Wywiady miały charakter jakościowy i służyły pogłębieniu problemów oraz przyczyn, dlatego ich liczby nie należy oceniać kryteriami badań ilościowych.
15	Opis stadionu przy ul. Fiołkowej 26. Zakwestionowano informację o dwóch boiskach trawiastych i oświetleniu. Według zgłaszającego jest jedno boisko trawiaste bez oświetlenia, a drugi teren ma nawierzchnię żwirową i od wielu lat nie jest używany sportowo. Wskazano także, że liczba miejsc siedzących jest znacznie większa niż podane 82 i wynosi około 800.	Liczba: 3 Źródła: 8; 57; 70	Uwaga uwzględniona. Informacja została ponownie zweryfikowana na podstawie aktualnych danych. Zapis został odpowiednio skorygowany.
16	Przestrzeń dla sportów wrotkarskich. Wnoszono o trasy i gładkie place do jazdy na rolkach, hulajnogach i treningów, także przez adaptację terenów poprzemysłowych lub przestrzeni pod wiaduktami. Zgłoszono potrzebę zachowania powierzchni dla rolkarzy na placu Krakowskim, audytu dostępnych hal i terenów oraz analizy budowy wielofunkcyjnego lodowiska i	Liczba: 3 Źródła: 11–12; 52	Postulaty nieuwzględnione jako odrębne zapisy o konkretnych obiektach i lokalizacjach. Cel 5.1 przewiduje rozbudowę i modernizację infrastruktury ogólnodostępnej, w miarę możliwości wielofunkcyjnej, oraz możliwość przygotowania planu inwestycji. Tor rolkarski, plac treningowy czy lodowisko z rolkowiskiem mogą być analizowane w ramach tego celu. Strategia nie przesądza zagospodarowania placu Krakowskiego. Adaptacja innych przestrzeni wymaga oceny warunków technicznych, własnościowych,

	rolkowiska. Podkreślano, że część aktywności wymaga prostej, równej nawierzchni zamiast tradycyjnego boiska.		bezpieczeństwa oraz kosztów budowy i utrzymania. Miasto i Gliwicki Ośrodek Sportu na bieżąco analizują wykorzystanie obiektów, dlatego nie wprowadza się obowiązku odrębnego jednorazowego audytu.
17	Skład i zasady działania Rady Sportu. Zgłaszający wskazywali, że 10 z 23 członków reprezentuje środowiska korzystające z miejskiego finansowania i podnosili przykład łączenia przewodniczenia Radzie z zarządzaniem dotowanym klubem. Wnoszono o zakaz łączenia takich funkcji, reprezentację sportu kobiet i dyscyplin niepriorytetowych, wyłączenia przy opiniowaniu spraw własnego podmiotu lub dyscypliny oraz coroczną ocenę podziału środków pod kątem równości płci i publikację opinii w BIP, a także reprezentację rodziców dzieci uczęszczających do klas sportowych.	Liczba: 3 Źródła: 15–16; 30	Uwaga nie dotyczy treści projektu Strategii i nie powoduje konieczności jego zmiany. Projekt Strategii przedstawia Radę Sportu jako element funkcjonującego w mieście systemu instytucjonalnego i wskazuje jej opiniodawczą rolę w obszarze kultury fizycznej. Dokument nie określa natomiast zasad powoływania, składu ani szczegółowych reguł funkcjonowania Rady Sportu.
18	Sporty dronowe. Postulowano uwzględnienie tej formy rywalizacji i rekreacji, wyznaczenie bezpiecznych przestrzeni do treningów, lotów i testów oraz organizację zawodów, pokazów i warsztatów. Wskazywano możliwość współpracy z Politechniką Śląską i połączenia aktywności sportowej z potencjałem technologicznym miasta.	Liczba: 3 Źródła: 20; 54; 56	Uwaga nieuwzględniona. Projekt Strategii nie ogranicza rozwoju sportu i aktywności fizycznej do zamkniętego katalogu dyscyplin. Dokument przewiduje rozwój zróżnicowanej oferty sportowo-rekreacyjnej oraz infrastruktury odpowiadającej aktualnym potrzebom mieszkańców i środowiska sportowego. Cel 5.1 zakłada rozwój infrastruktury w miarę możliwości wielofunkcyjnej, z uwzględnieniem potrzeb środowiska sportowego, a w jego opisie wskazano również potrzebę uwzględniania sportu akademickiego i potencjału gliwickich uczelni. Proponowane działania dotyczące sportów dronowych, w tym ewentualne wyznaczenie przestrzeni do treningów i testów, organizacja wydarzeń czy współpraca z Politechniką Śląską, mogą być analizowane na etapie realizacji Strategii. Ich wdrożenie wymaga uwzględnienia m.in. rzeczywistego zapotrzebowania, możliwości przestrzennych i organizacyjnych, zasad bezpieczeństwa oraz obowiązujących przepisów. Nie ma zatem potrzeby wprowadzania do Strategii odrębnego celu lub zapisu dedykowanego wyłącznie sportom dronowym.
19	Korekta dokumentu. Wnoszono o usunięcie błędów pisarskich, formalnych i rzeczowych oraz uzupełnienie niepełnych lub mylących opisów obiektów rekreacyjnych. Zgłaszający wskazywali, że część nieścisłości omawiano	Liczba: 3 Źródła: 57; 77; 81	Uwaga uwzględniona. Przed przyjęciem Strategia zostanie ponownie poddana weryfikacji merytorycznej, formalnej i redakcyjnej. Potwierdzone błędy oraz nieścisłości zostaną skorygowane. Dane dotyczące infrastruktury zostaną ponownie zweryfikowane w ramach końcowej kontroli merytorycznej

	także podczas prac komisji.		dokumentu; potwierdzone braki i nieaktualne informacje zostaną skorygowane.
20	Lokalne zasoby i partnerstwa. Wnoszono o wspieranie społeczników i wolontariuszy, aktywny udział Miasta w pozyskiwaniu sponsorów dla talentów oraz bazę informacji o trenerach i nauczycielach WF z uprawnieniami trenerskimi. Proponowano powiązanie kompetencji kadry, dyscyplin i możliwości poszczególnych obiektów.	Liczba: 3 Źródła: 61; 63–64	Uwagi przyjęte do wiadomości – nie wymagają zmiany projektu. Strategia przewiduje rozwój trenerów i osób działających na rzecz sportu, współpracę szkół z klubami, wsparcie talentów oraz możliwość korzystania ze środków partnerów zewnętrznych. Baza kompetencji i lepsze wykorzystanie kadry mają charakter organizacyjny i mogą być analizowane przy realizacji. Miasto może wspierać relacje z lokalnym biznesem i promować dobre praktyki, jednak pozyskanie konkretnego sponsora zależy od zainteresowania podmiotów prywatnych i ustaleń z zawodnikami lub organizacjami.
21	Organizacja konsultacji i sposób zgłaszania uwag. Zgłoszono, że mimo wskazania 14 sierpnia jako początku konsultacji informacja w BIP pojawiła się dopiero 18 sierpnia 2026 r. Podniesiono zastrzeżenia do faktycznej dostępności projektu w pierwszych dniach i przeprowadzania konsultacji częściowo w okresie wakacyjnym. Zakwestionowano także wielkość pola tekstowego i wygodę formularza, wskazując na trudność przedstawienia obszerniejszych postulatów.	Liczba: 2 Źródła: 1; 3	Uwaga nie dotyczy treści projektu Strategii i nie powoduje konieczności jego zmiany. Konsultacje wyznaczono na okres znacznie dłuższy niż wymagane minimum. Nie odbywały się one wyłącznie w okresie wakacyjnym — trwały również przez blisko dwa tygodnie po zakończeniu wakacji szkolnych, umożliwiając zainteresowanym zapoznanie się z projektem i zgłoszenie uwag także po przerwie wakacyjnej. Zarządzenie o przeprowadzeniu konsultacji zostało opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej 14 sierpnia br., w zakładce „Prawo Lokalne”. Ewentualne różnice w terminach publikacji informacji w poszczególnych kanałach wynikały z przyczyn technicznych oraz z faktu, że zarządzenie wydano 14 sierpnia, bezpośrednio przed weekendem obejmującym dzień ustawowo wolny od pracy. Konsultacje projektu nie były jedyną formą udziału interesariuszy w przygotowaniu Strategii. Wcześniejsze etapy prac obejmowały również badania i spotkania robocze, podczas których zbierano opinie i rozpoznawano potrzeby środowiska sportowego oraz mieszkańców.
22	Odływ talentów i rezygnacja ze sportu. Wnoszono o analizę powiązań między niedofinansowaniem, odejściami do innych miast i rezygnacją młodzieży ze szkolenia. Przywoływano historię sekcji żeńskiej AZS i proponowano ujęcie odpływu własnych talentów w diagnozie oraz analizie SWOT, a także monitorowanie przyczyn	Liczba: 2 Źródła: 16; 32	Uwaga nieuwzględniona. Strategia zakłada tworzenie takich warunków szkoleniowych, infrastrukturalnych i organizacyjnych, które mają sprzyjać pozostawianiu zawodników w Gliwicach i ograniczać odpływ sportowców do innych miast. Dokument wskazuje również potrzebę przeciwdziałania rezygnacji młodzieży z aktywności sportowej. Jednocześnie precyzyjne monitorowanie przyczyn odejścia każdego

	rezygnacji.		zawodnika lub rezygnacji ze sportu byłoby trudne i nie zawsze miarodajne, ponieważ decyzje te mogą wynikać z wielu czynników niezależnych od polityki Miasta, np. edukacyjnych, rodzinnych, sportowych lub zawodowych. Zasadniejsze jest zatem monitorowanie warunków stwarzanych do rozwoju sportowego oraz liczby osób objętych szkoleniem niż przypisywanie każdej rezygnacji konkretnej przyczynie.
23	Wypowiedzi o politycznych uwarunkowaniach dotacji. Wnoszono o usunięcie trzech fragmentów części diagnostycznej odnoszących się do związku finansowania sportu ze względami politycznymi, także jeśli przedstawiają opinię pojedynczego respondenta.	Liczba: 2 Źródła: 57; 78	Uwaga uwzględniona w zakresie redakcyjnym. Wskazane fragmenty są elementem prezentacji wyników badań jakościowych i odzwierciedlają opinie respondentów, niemniej zapisy zostaną przeredagowane w sposób bardziej neutralny i odpowiadający charakterowi dokumentu strategicznego.
24	Sieć tras rowerowych. Wnoszono o uwzględnienie jej dalszego rozwoju; zgłoszono też poparcie dla działań rowerowych wskazanych w projekcie.	Liczba: 2 Źródła: 57; 81	Postulat uwzględniony. Zmodyfikowano wskaźniki realizacji celu 5.1 dotyczącego rozwoju infrastruktury sportowej i rekreacyjnej, uwzględniając monitorowanie długości nowych dróg dla rowerów, wyrażonej w kilometrach. Pozwoli to oceniać postępy w rozwoju infrastruktury umożliwiającej mieszkańcom podejmowanie aktywności rowerowej. Dodatkowo uzupełniono opis dla tego celu wskazując, że obejmuje on także rozwój infrastruktury rowerowej.
25	Dostępność oferty, promocja aktywności i frekwencja. Wnoszono o wyodrębnienie działań ograniczających bariery ekonomiczne w dostępie rodzin do sportu oraz programu aktywizacji dzieci z otyłością. Poparto zwiększenie informacji o sporcie i działaniach zachęcających do ruchu. Zgłaszający wskazywał niezadowolenie ponad połowy mieszkańców z promocji oraz fakt, że około 60% nie uczestniczyło w wydarzeniu sportowym w 2024 r., i wnosił o rozwiązanie problemu niskiej frekwencji.	Liczba: 2 Źródła: 57; 81	Postulaty nieuwzględnione jako odrębne programy w Strategii. Cel 1.5 obejmuje bezpłatne zajęcia dla osób zagrożonych wykluczeniem, a inne cele przewidują preferencyjne stawki i ułatwianie dostępu dzieciom i młodzieży. Program dla rodzin wielodzietnych ma szerszy zakres i może być rozpatrywany w polityce społecznej i rodzinnej. Strategia obejmuje zdrowy styl życia, aktywność dzieci i poprawę jakości szkolnych zajęć ruchowych. Szczegółowe programy profilaktyczne dotyczące otyłości powinny powstawać w ramach właściwych instrumentów polityki zdrowotnej. Promocja aktywności i frekwencja. Uwaga przyjęta do wiadomości – postulat znajduje odzwierciedlenie w Strategii. Cel nr 1 obejmuje promocję aktywności i miejskiej oferty, a dokument przewiduje wydarzenia oraz wykorzystanie klubów i sportowców do zwiększania zainteresowania mieszkańców. Frekwencja zależy m.in. od rodzaju imprezy, dyscypliny i odbiorców. Dlatego obok organizacji i promocji wydarzeń Strategia zakłada monitorowanie potrzeb oraz dostosowywanie oferty do zainteresowań.

26	Ocena poprzedniej polityki i wartości promocyjnej sportu. Wnoszono o jednoznaczne wskazanie skutecznych i nieskutecznych elementów dotychczasowych kierunków rozwoju sportu oraz rekomendację dotyczącą priorytetów. Zgłoszono także brak odrębnych badań wpływu klubów i wydarzeń na wartość marki Gliwic.	Liczba: 2 Źródła: 68; 81	Uwaga nieuwzględniona. Celem diagnozy było rozpoznanie aktualnej sytuacji sportu i opinii interesariuszy, a nie odrębna ewaluacja poprzednich „Kierunków rozwoju sportu” ani wycena marki miasta. Wnioski wykorzystano przy konstruowaniu celów, m.in. rezygnacji z dawnej Grupy II i rozszerzeniu możliwości wsparcia sportu seniorskiego. Potencjał promocyjny sportu uwzględniono przez poziom rywalizacji, rangę wydarzeń i rozpoznawalność dyscyplin.
27	Dwuletnie kryterium wysokich wyników. Wnoszono o możliwość ubiegania się o dotację bezpośrednio po awansie na odpowiedni poziom ogólnopolski. Wskazywano, że oczekiwanie przez dwa sezony może utrudnić utrzymanie klubu w wyższej klasie rozgrywkowej.	Liczba: 2 Źródła: 71; 81	Uwaga uwzględniona. Usunięto wymóg osiągania wysokich wyników sportowych na poziomie co najmniej ogólnopolskim przez okres ostatnich dwóch lat. Zastąpiono go zapisem przewidującym wspieranie sportu seniorskiego we wszystkich dyscyplinach przyczyniających się do promocji miasta, poprzez wsparcie klubów reprezentujących co najmniej ogólnopolski poziom sportowy, potwierdzony wynikami w zawodach rangi mistrzowskiej lub udziałem w rozgrywkach na szczeblu ogólnopolskim. Doprecyzowano również zasady wsparcia sportu seniorsko-wyczynowego, określając odrębne kryteria dla dyscyplin, w których rywalizacja odbywa się w formule ligowej, oraz dla dyscyplin, w których ma ona charakter indywidualny. Ocenę wyników odniesiono do okresu bezpośrednio poprzedzającego przyznanie dotacji. Zmiana umożliwia ubieganie się o wsparcie po osiągnięciu wymaganego poziomu sportowego, w tym po awansie do odpowiedniej klasy rozgrywkowej, bez konieczności oczekiwania przez dwa sezony, pod warunkiem spełnienia pozostałych kryteriów przyznawania dotacji.
28	Sport seniorów blisko miejsca zamieszkania. Wnoszono o odrębny program „Aktywny Senior 60+”, powiązany z profilaktyką i edukacją zdrowotną, aktywności międzypokoleniowe, np. seniorzy–wnuki oraz przynajmniej jedną regularną bezpłatną lub tanią aktywność w każdej dzielnicy. Wskazywano słabą widoczność oferty i proponowano mierniki regularnego uczestnictwa, liczby dzielnic z ofertą, bezpłatnych godzin i wykorzystania infrastruktury. Zgłoszono również poparcie dla rozwoju sportu seniorów.	Liczba: 2 Źródła: 81; 82	Postulat zwiększania aktywności seniorów jest już uwzględniony w Strategii. Diagnoza opisuje ofertę dzielnicową, Uniwersytet Trzeciego Wieku i Kartę Seniora, a cele 1.2–1.7 obejmują zróżnicowane zajęcia, poprawę informacji, bezpłatną ofertę, preferencje i badanie potrzeb. Wysoki udział odpowiedzi „nie wiem” wskazuje również na potrzebę lepszej komunikacji. Nie ma potrzeby wprowadzania osobnego programu „Aktywny Senior 60+” ani gwarancji określonej liczby zajęć w każdej dzielnicy. Forma i częstotliwość powinny zależeć od zainteresowania, infrastruktury i możliwości organizacyjnych oraz finansowych. Zaproponowane wskaźniki mogą być wykorzystane przy monitorowaniu działań dla seniorów. Głos popierający ten kierunek przyjęto do wiadomości.

29	Prywatyzacja GKS Piast Gliwice. Wnoszono o zmianę struktury właścicielskiej klubu w celu uwolnienia środków na aktywność mieszkańców, przede wszystkim młodzieży. Zgłaszający kwestionował efektywność finansowania i działań promocyjnych oraz wskazywał na różnice między popularnością piłki nożnej i innych aktywności w badaniach mieszkańców.	Liczba: 1 Źródła: 1	Uwaga nie powoduje zmiany projektu Strategii. Kwestie właścicielskie spółki nie są przedmiotem Strategii Rozwoju Sportu. Dokument przewiduje równoległe wspieranie aktywności powszechnej, sportu szkolnego, dzieci i młodzieży oraz sportu wyczynowego; szczegółowych decyzji właścielskich nie rozstrzyga się w tym dokumencie.
30	Piłka nożna kobiet i dziewcząt. Wnoszono o wyraźne uwzględnienie dyscypliny, wskazując jej rozwój w Polsce, na Śląsku i w Gliwicach oraz dziewczęta trenujące w lokalnych klubach. Podnoszono potrzebę dalszej ścieżki rozwoju, także przez klasy sportowe.	Liczba: 1 Źródła: 13	Uwaga nieuwzględniona. Projekt Strategii nie wyklucza ani nie ogranicza rozwoju piłki nożnej kobiet i dziewcząt. W zakresie sportu dzieci i młodzieży przewidziano wsparcie szkolenia we wszystkich dyscyplinach sportowych, niezależnie od tego, czy dana dyscyplina została wskazana jako priorytetowa. Strategia zakłada również kontynuację klas sportowych i programów sportowych realizowanych w szkołach. Z nazwy wskazano jedynie dyscypliny objęte szczególnym mechanizmem wsparcia sportu seniorskiego. Strategia nie stanowi katalogu wszystkich dyscyplin uprawianych w Gliwicach, dlatego brak odrębnego wskazania piłki nożnej kobiet nie oznacza braku możliwości jej wspierania. Szczegółowa organizacja klas sportowych będzie natomiast ustalana na etapie realizacji Strategii.
31	Nowe formy aktywności. Zgłoszono postulat większego nacisku na rozwój sekcji hobbyhorsingowych oraz chińskiej piłki nożnej w Gliwicach.	Liczba: 1 Źródła: 19	Uwaga nieuwzględniona. Strategia nie ma charakteru katalogu wszystkich dyscyplin i form aktywności fizycznej rozwijanych w mieście. Jej zapisy koncentrują się na określeniu ogólnych kierunków rozwoju sportu, zasad wsparcia oraz zwiększaniu dostępności różnorodnej oferty sportowo-rekreacyjnej. Ewentualne wsparcie konkretnych, także mniej popularnych lub nowych form aktywności będzie mogło być rozpatrywane na etapie realizacji Strategii, z uwzględnieniem rzeczywistego zainteresowania mieszkańców, funkcjonowania lokalnego środowiska sportowego oraz możliwości organizacyjnych i finansowych Miasta.
32	Dostępność dla osób ze szczególnymi potrzebami. Wnoszono zarówno o dostosowanie architektoniczne infrastruktury sportowej, jak i dostępne materiały informacyjne, ogłoszenia i komunikaty cyfrowe, z prostą, czytelną typografią.	Liczba: 1 Źródła: 50	Uwaga uwzględniona. Kwestia dostępności architektonicznej została już uwzględniona w projekcie Strategii. Cel 5.3 wprost zakłada dostosowanie istniejącej infrastruktury sportowej i rekreacyjnej do osób ze szczególnymi potrzebami, zarówno uczestników wydarzeń sportowych, jak i publiczności.

			Postulat dotyczący dostępności materiałów informacyjnych i cyfrowych będzie brany pod uwagę na etapie realizacji działań komunikacyjnych przewidzianych w Strategii, zgodnie z obowiązującymi zasadami i standardami dostępności.
33	Wydarzenia międzynarodowe. Wnoszono o rozszerzenie zapisu o imprezach regionalnych i ogólnopolskich o rangę międzynarodową, wskazując możliwości infrastrukturalne Gliwic, korzyści promocyjne oraz przykład UEFA Futsal Champions League.	Liczba: 1 Źródła: 51	Postulat uwzględniony. W uzasadnieniu celu strategicznego nr 3 sformułowanie „organizowanie wydarzeń o randze regionalnej i ogólnopolskiej” uzupełniono o wydarzenia „o randze regionalnej, ogólnopolskiej i międzynarodowej”.
34	Sporty wrotkarskie w diagnozie i ofercie miejskiej. Wnoszono o potraktowanie ich także jako dyscyplin wyczynowych, stworzenie stałej miejskiej oferty zajęć oraz konsultowanie inwestycji ze środowiskiem sportowym i właściwymi związkami, aby parametry obiektów odpowiadały realnym potrzebom treningowym.	Liczba: 1 Źródła: 52	Postulaty nie wymagają dodatkowych zapisów Strategii. Diagnoza nie stanowi katalogu wszystkich uprawianych dyscyplin, a brak oddzielnego opisu sportów wrotkarskich nie wyłącza ich ze wsparcia. Zainteresowanie zajęciami rolkarskimi może być uwzględniane przy rozwijaniu miejskiej oferty. Cel 5.1 już przewiduje udział środowiska sportowego przy tworzeniu infrastruktury i, w uzasadnionych przypadkach, uwzględnianie wytycznych właściwych związków oraz federacji. Dla tych założeń przewidziano również mierniki realizacji.
35	Dane finansowe w tabeli nr 12. Wnoszono o rozbicie dotacji według dotychczasowych grup dyscyplin oraz sprawdzenie, czy wzrost łącznych nakładów nie wynika wyłącznie ze zwiększenia wsparcia Grupy I. Kwestionowano przedstawianie łącznego wzrostu jako poprawy sytuacji wszystkich części środowiska sportowego.	Liczba: 1 Źródła: 57	Uwaga uwzględniona. Zmodyfikowano tabelę nr 12 oraz uzupełniono diagnozę o fragment porównujący wydatki na dyscypliny priorytetowe. Zmiany pozwalają pełniej przedstawić strukturę finansowania sportu i ocenić, jak zmiany nakładów na te dyscypliny wpływały na łączną wartość udzielonych dotacji.
36	Nazwy celów i powiązanie z diagnozą. Zgłaszano, że „promocja” opisuje czynność, a nie cel strategiczny, oraz że dokument jest zachowawczy, wprowadza tylko punktowe zmiany i zbyt słabo odpowiada na negatywne wyniki diagnozy.	Liczba: 1 Źródła: 57	Uwaga uwzględniona. Przeredagowano nazwy wszystkich pięciu celów strategicznych, tak aby wyraźniej wskazywały oczekiwane rezultaty realizacji Strategii. Zmiana porządkuje sposób przedstawienia celów i ułatwia odczytanie ich związku z potrzebami oraz problemami rozpoznanymi w diagnozie. Strategia łączy kontynuację zasadnych działań z modyfikacją rozwiązań wymagających poprawy, m.in. w zakresie finansowania sportu, wspierania zawodników i dostępu do infrastruktury. Odpowiedź na wyniki diagnozy

			znajduje odzwierciedlenie w całym zestawie celów operacyjnych, działań i wskaźników, a nie wyłącznie w nazwach celów strategicznych.
37	Błąd w opisie współpracy z SPR Sośnica Gliwice. Wskazano, że w informacji dotyczącej klas sportowych klubowi przypisano prowadzenie zajęć z piłki nożnej zamiast właściwej dyscypliny.	Liczba: 1 Źródła: 69	Uwaga uwzględniona. Skorygowano opis.
38	Coroczny raport z realizacji. Wskazano brak informacji o tym, kto będzie przygotowywał i przedstawiał raport z realizacji Strategii.	Liczba: 1 Źródła: 81	Postulat nieuwzględniony w zakresie wskazania konkretnego podmiotu na poziomie Strategii. Dokument określa, że za monitoring i ewaluację odpowiada Miasto Gliwice oraz że raport z realizacji powinien być przygotowywany corocznie. Szczegółowy sposób przygotowania raportu zostanie określony na etapie realizacji Strategii. W zależności od zakresu i stopnia złożoności analizy raport może zostać przygotowany przez właściwe komórki lub jednostki Miasta albo, w razie potrzeby, przy udziale podmiotu zewnętrznego. Nie ma potrzeby przesądzania tego rozwiązania na cały okres obowiązywania Strategii.
39	Dalsze zgłaszanie uwag. Wnoszono o otwartość na kolejne wnioski, także po zapoznaniu się z wynikami konsultacji społecznych.	Liczba: 1 Źródła: 81	Uwaga przyjęta do wiadomości. Formalne konsultacje społeczne mają określony termin, jednak przyjęcie Strategii nie kończy dialogu ze środowiskiem sportowym i mieszkańcami. Dokument przewiduje stały monitoring, coroczną ocenę realizacji celów oraz współpracę Miasta z interesariuszami podczas wdrażania Strategii. Wnioski wynikające z realizacji dokumentu oraz zmieniających się potrzeb będą mogły być analizowane również w kolejnych latach.

L.p.	Uwaga – oryginalne brzmienie
1.	Niewystarczająca oferta sportowa szkoła – skupienie środków wokół klubów sportowych, a nie lokalnym dofinansowaniu/wsparciu szkół Dokument stwierdza na stronie 66, że: „Wybór dyscyplin priorytetowych wynika m.in. z zainteresowania mieszkańców, liczby trenujących, potencjału klubów oraz dostępności zaplecza sportowego. Uzupełnieniem oferty są zajęcia pozalekcyjne prowadzone przez nauczycieli wychowania fizycznego oraz udział szkół w programach ogólnopolskich, takich jak „Aktywna Szkoła”. W części placówek klasy sportowe łączone są z klasami integracyjnymi, co sprzyja budowaniu postaw współpracy i otwartości.” Dokument nie wskazuje WFistów i szkół jako podmiotów mogących otrzymać finansowanie np. na działanie Szkolnych Klubów Sportowych, które mogłyby skupiać amatorskich zawodników i być centrum społecznym pozwalającym na organizację meczy i zawodów pośród lokalnej młodzieży. Postulat: Skierowanie finansowania bezpośrednio do Szkół (zamiast wyłącznie do klubów) jako naturalnych miejsc posiadających infrastrukturę i kadre do aktywizacji sportowej młodzieży, co zbiega się z oczekiwaniami mieszkańców. Rozbieżność interesów mieszkańców i Miasta Dokument na stronie 79 jasno wskazuje, że Miasto ma inne priorytety niż mieszkańcy. Dla miasta ważne są: Popularyzacja i masowość, prestiż miasta i dopiero w punkcie trzecim wychowanie i rozwój społeczny Dla mieszkańców najważniejsza jest możliwość aktywizacji sportowej młodzieży, na co jasno wskazali w badaniach. Postulat: Zmiana priorytetu miasta z prestiżu, masowości, promocji, popularności na działania w które mieszkańcy faktycznie mogą się włączyć i w nich uczestniczyć Faworyzowanie piłki nożnej i sportów zespołowych pochłaniające większość miejskiego finansowania Na stronie 81 dokument przedstawia śmiałą tezę, że piłka nożna jest jedną z najpopularniejszych dyscyplin w mieście: „Wśród wyzwań infrastrukturalnych i logistycznych badani wskazywali na ograniczoną dostępność pełnowymiarowych boisk ze sztuczną nawierzchnią. Kwestia ta ma szczególne znaczenie dla piłki nożnej, jako jednej z najpopularniejszych dyscyplin w mieście, ponieważ wpływa na możliwość prowadzenia regularnego procesu szkoleniowego, zwłaszcza w okresie jesienno-zimowym.” Przeanalizowałem odpowiedzi mieszkańców i zdecydowanie nie można powiedzieć, że należy do najpopularniejszych dyscyplin. Mieszkańcy ani jej nie uprawiają masowo (12,1% vs 32,8% dla biegania), ani nie oglądają (niska frekwencja na meczach), czy niski odsetek mieszkańców biorących udział w wydarzeniach sportowych. Wskazuje to na niską skuteczność Miasta w prowadzeniu klubu sportowego i działań promocyjnych. Postulat: Należy jak najszybszej sprywatyzować klub sportowy Piast Gliwice celem uwolnienia środków finansowych na działania aktywizujące sportowo mieszkańców miasta, a przede wszystkim młodzież. P.S. Jak można w tak małym okienku przedstawić sensownie uwagi. Jest to co najmniej śmieszne. Proszę o jak najszybszą weryfikację formularza, bo jedyne do czego się nadaje, to wpisanie, że: Zaprezentowana strategia jest do kosza.
2.	Zwiększenie środków na koszykówkę w szkołach podstawowych ,nie tylko chłopców ale też dziewczynki
3.	Zgłaszam zastrzeżenie proceduralne dotyczące sposobu ogłoszenia i przeprowadzenia niniejszych konsultacji społecznych. Jako datę rozpoczęcia konsultacji wskazano 14 sierpnia 2026 r. Tymczasem informacja o konsultacjach pojawiła się w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Gliwicach dopiero w dniu 18 sierpnia 2026 r. – cztery dni po oficjalnym początku okresu konsultacyjnego. Przez pierwsze cztery dni konsultacji mieszkańcy nie mieli zatem faktycznej możliwości zapoznania się z ogłoszeniem za pośrednictwem BIP, który stanowi podstawowy i urzędowy kanał informacji publicznej. Oznacza to, że realny czas konsultacji jest krótszy niż deklarowany, a sam proces ogłoszenia narusza wymogi przejrzystości i dostępności konsultacji społecznych wymagane przez dobre praktyki partycypacji publicznej. Ponadto termin konsultacji (14 sierpnia – 10 września 2026 r.) przypada w całości na okres wakacyjny i obozowy, w którym większość środowisk sportowych – czyli podmiotów najbardziej zainteresowanych treścią Strategii – jest niedostępna. W dniu 18 sierpnia 2026 r. wystąpiłam z wnioskiem o przedłużenie terminu konsultacji oraz o

	podanie z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem terminów spotkań z interesariuszami. Do dnia złożenia niniejszej uwagi nie otrzymałam odpowiedzi na ten wniosek. W związku z powyższym wnoszę o uwzględnienie powyższych uchybień proceduralnych w raporcie z konsultacji oraz o potraktowanie uwag złożonych przez mieszkańców i organizacje po 14 sierpnia jako w pełni skutecznych, niezależnie od daty ich wpływu względem formalnego terminu rozpoczęcia konsultacji.
4.	Proszę o zrewidowanie zapisu o przyznawaniu stypendiów sportowych tylko dla dyscyplin olimpijskich. Mamy w Gliwicach zawodników wysokiej klasy w sportach nieolimpijskich. W 2029 będą organizowane World Games w Karlsruhe w Niemczech - to takie światowe igrzyska sportów nieolimpijskich. Gliwiczcy zawodnicy mogą zostać powołani. Jak to będzie wyglądać dla miasta, jeśli wystąpią tam zawodnicy, którym miasto odmówiło pomocy. Inne miasta i gminy w Polsce nie dzielą sportowców na uprawiających dyscypliny olimpijskie i nieolimpijskie tylko przyznają stypendia w zależności od wyników, sprawiedliwie i uczciwie. Mam nadzieję, że Państwo zrewidują te zapisy. Dziękuję
5.	W ramach promocji aktywności fizycznej wśród mieszkańców, edukacji sportowej dzieci i młodzieży oraz promocji samego miasta, rekomenduję wznowienie organizacji Gliwickiego Rajdu Miejskiego 360°.
6.	Proponuję przywrócenie Gliwickiego Rajdu Miejskiego 360°. Inicjatywa ta doskonale wpisuje się w cele projektu: zachęca całe rodziny do regularnej aktywności ruchowej, kształtuje sportowe nawyki od najmłodszych lat oraz stanowi atrakcyjne narzędzie budowania pozytywnego wizerunku miasta.
7.	Proszę uwzględnić konieczność popularyzacji aktywności fizycznej dla wszystkich niezależnie od wieku - taką coroczną imprezą był przygodowy rajd miejski 360
8.	"1.2 Stadion Sportowy– ul. Fiołkowa 26 (dzielnica Łabędy) Dwa boiska trawiaste o wymiarach 105 × 68 m oraz 93 × 50 m. Jedno z boisk, wyposażone w oświetlenie, jest regularnie wykorzystywane do treningów i rozgrywek, natomiast drugie pozostaje czasowo wyłączone z użytkowania sportowego. Obiekt dysponuje 82 miejscami siedzącymi i stanowi ważne zaplecze treningowe w północno-zachodniej części miasta. Stadion jest siedzibą klubu ŁTS Łabędy." - obiekt posiada tylko JEDNO BOISKO trawiaste, które NIE jest wyposażone w oświetlenie. Nazywanie terenu żwirowego drugim boiskiem trawiastym to duże nadużycie (czasowo wyłączone sugeruje okres przejściowy, natomiast teren o którym prawdopodobnie mowa nie jest użytkowany od co najmniej kilkunastu lat). Liczba miejsc siedzących - tutaj również wkradła się pomyłka, jest ich znacznie więcej niż 82 (ok. 800).
9.	W celu upowszechniania kultury fizycznej i zdrowego trybu życia wśród mieszkańców – ze szczególnym uwzględnieniem dzieci i młodzieży – a także skutecznej promocji Gliwic, proponuję reaktywację Gliwickiego Rajdu Miejskiego 360°.
10.	W ramach promocji aktywności fizycznej wśród mieszkańców, edukacji sportowej dzieci i młodzieży oraz promocji samego miasta, rekomenduję wznowienie organizacji Gliwickiego Rajdu Miejskiego 360°.
11.	Brakuje w Gliwicach miejsca, gdzie można byłoby pojeździć na rolkach. Coś w stylu długiej alei jak na 3 stawach.
12.	Chciałbym zwrócić uwagę na koncept obiektów sportowych. W strategii funkcjonują jako boiska, hale, korty, natomiast do wielu dyscyplin, np. Do sportów wrotkarskich, jazdy na hulajnogach, jako place ćwiczeniowe czy miejsca do rekreacji potrzeba jedynie gładkiego placu. I tutaj jako obiekty sportowe można wykorzystać obiekty postindustrialne, a także place, czy przestrzenie w infrastrukturze komunikacyjnej, np pod wiadukdami, czy mostami. Podejmując inwestycje miejskie, warto zastanowić się czy nie można wykorzystać ich fragmentów jako właśnie place sportowe. Wiele miast europejskich, a także niektóre w Polsce tak właśnie funkcjonuje – np. Rzeszów wykorzystuje przestrzeń pod wiaduktem jako park slalomowy – przestrzeń do rolkarstwa. W Ostrawie funkcjonuje postindustrialny obiekt Hala Tojhal Karolina wykorzystywany jako przestrzeń sportowa, wystawowa, dostępna dla wszystkich. Warto szerzej spojrzeć na ten temat i przy okazji różnych inwestycji wplatać w tkankę miejską właśnie place o równej, gładkiej powierzchni, szczególnie jeśli istnieje możliwość zadaszenia, odpowiednie do rolek, hulajnów, deskorolek, dzięki którym Gliwice będą się jawiły jako miasto z szerokodostępną przestrzenią miejską do wielu form rekreacji i sportu. Takie miejsca mogą też z powodzeniem służyć do organizowania różnych pomniejszych imprez sportowych, wydarzeń czy jako miejsca integracji mieszkańców.

13.	W strategii nie ma wzmianki o piłce nożnej kobiet i dziewcząt. Jest to dyscyplina niezwykle mocno rozwijającą się w Polsce, na Śląsku i w Gliwicach. Reprezentacja Polski dobrze sobie radzi, w Polsce będą rozgrywane Mistrzostwa Świata U20 kobiet. Uważam, iż strategia miasta powinna objąć również tą dyscyplinę. Jest wiele dziewcząt, które trenują piłkę nożną. Być może zastanowić się nad łączonymi klasami sportowymi szkół podstawowych i średnich. Chłopcy i dziewczęta
14.	Wnoszę o uwzględnienie w nowej Strategii Rozwoju Sportu w Gliwicach 2026–2030+ następujących zapisów: Postulat Uzasadnienie 1. Włączenie koszyków ki kobiet do grupy I dyscyplin priorytetowych (lub co najmniej do grupy II) Tradycja sięgająca 1957 r.; medale Akademickich Mistrzostw Polski; 14 lat działalności klubu Gliwice STARS bez wsparcia Miasta; 60 aktywnych zawodniczek; kompletna ścieżka szkoleniowa STARS–ZSO nr 4–AZS; młodzieżowa reprezentantka Polski w składzie AZS; piłka ręczna kobiet jest już w grupie I – precedens istnieje 2. Minimalny próg udziału finansowania kobiecej koszyków ki – nie mniej niż 20% kwoty przyznanej koszyków ce mężczyzn Zabezpieczenie systemowe przed powrotem do stanu wykluczenia; realizacja zobowiązań wynikających z Konkluzji Rady UE nr 2023/1362 3. Obowiązek analizy równościowej (gender budgeting) przy corocznym podziale środków na sport Realizacja wymogów UE (art. 8 TFUE) i standardów RPO; przejrzystość podziału środków publicznych 4. Wprowadzenie do umów o klasach sportowych zapisu o równym traktowaniu uczniów niezależnie od płci i klubu w którym startują Gwarantuje trwałość rozwiązań równościowych niezależnie od zmian personalnych w klubach i szkole
15.	Projekt Strategii opisuje Radę Sportu jako organ, do którego zadań należy m.in. ocena projektów uchwał, strategii i budżetu sportowego. Analiza składu Rady Sportu kadencji 2024–2027 ujawnia strukturalny problem wymagający rozwiązania w nowej Strategii. Spośród 23 członków Rady Sportu 10 to bezpośredni przedstawiciele środowisk sportowych będących beneficjentami finansowania miejskiego, o którym Rada współdecyduje. Łącznie 43% składu Rady stanowią osoby, których środowiska są bezpośrednimi beneficjentami budżetu i uchwał przez nią opiniowanych. Szczególnie wymowny jest udokumentowany przykład kumulacji funkcji: Łukasz Lewiński pełnił funkcję Przewodniczącego Rady Sportu Miasta Gliwice od października 2024 r. jednocześnie będąc Prezesem Zarządu GKS Piast SA – od 29 czerwca 2024 r. do 20 lipca 2026 r. GKS Piast SA jest jednym z największych beneficjentów dotacji miejskich na sport w Gliwicach. Osoba stojąca na czele organu opiniującego budżet sportowy i uchwały o dyscyplinach priorytetowych zarządzała jednocześnie podmiotem bezpośrednio korzystającym z tych środków i tych uchwał. Mechanizm ten ma charakter samowzmacniający: dyscypliny priorytetowe są reprezentowane w Radzie, Rada opiniuje budżet i uchwały, dyscypliny priorytetowe pozostają priorytetowe. Koszykówka kobiet nie ma w składzie Rady kadencji 2024–2027 żadnej reprezentacji – i nie jest dyscypliną priorytetową. Sytuacja ta jest niezgodna z rekomendacjami OECD dotyczącymi zarządzania konfliktem interesów w organach uczestniczących w dysponowaniu środkami publicznymi, które wymagają zarówno reprezentatywności składu jak i mechanizmów wyłączania członków od spraw dotyczących podmiotów, które reprezentują. Wnosimy o uzupełnienie Strategii o następujące zapisy dotyczące Rady Sportu: Po pierwsze, zakaz jednoczesnego pełnienia funkcji członka Rady Sportu i sprawowania funkcji zarządczej lub kierowniczej w klubie sportowym otrzymującym dotację miejską. Po drugie, zapewnienie w składzie Rady reprezentacji środowisk sportowych niedoreprezentowanych w obecnym systemie finansowania, w tym sportu kobiecego i dyscyplin nieujętych na liście priorytetowej. Po trzecie, wprowadzenie zasady wyłączenia członka Rady od opiniowania spraw dotyczących podmiotu lub dyscypliny, którą reprezentuje. Po czwarte, zobowiązanie Rady Sportu do corocznego opiniowania podziału środków publicznych na sport pod kątem zasady równości płci, z publikacją opinii w Biuletynie Informacji Publicznej.
16.	UWAGA NR 1 – Wniosek o uzupełnienie celu operacyjnego 3.1 o koszykówkę kobiet Projekt Strategii w celu operacyjnym 3.1 wymienia następujące dyscypliny priorytetowe: piłkę nożną mężczyzn, koszykówkę mężczyzn, futsal mężczyzn oraz piłkę ręczną kobiet. Wnosimy o uzupełnienie tego zapisu poprzez dodanie koszykówki kobiet. Proponowane brzmienie: „Przyjęcie dyscyplin priorytetowych w polityce sportowej miasta, obejmujących: piłkę nożną mężczyzn, koszykówkę mężczyzn, futsal mężczyzn, piłkę ręczną kobiet oraz koszykówkę kobiet.”

Alternatywnie – jeśli włączenie do grupy I napotyka ograniczenia budżetowe – wnosimy o objęcie koszykówki kobiet systemem wsparcia w grupie II dyscyplin priorytetowych, analogicznie do siatkówki kobiet figurującej na tej liście od początku obowiązywania poprzedniej uchwały.

Uzasadnienie: projekt Strategii w uzasadnieniu celu strategicznego nr 3 wskazuje, że wsparcie powinny otrzymać dyscypliny charakteryzujące się „poziomem sportowym, masowością, tradycją i sukcesami, znaczeniem dla promocji miasta oraz potencjałem do wychowania zawodników osiągających sukcesy na poziomie krajowym i międzynarodowym.” Koszykówka kobiet w Gliwicach spełnia wszystkie te kryteria: tradycja sięgająca 1957 r. i medale Akademickich Mistrzostw Polski, IV miejsce w Mistrzostwach Śląska U12 w sezonie 2024/2025, młodzieżowa reprezentantka Polski w składzie AZS Politechniki Śląskiej oraz 60 aktywnych zawodniczek szkolonych przez trenerów z ponad 20-letnim doświadczeniem, którzy kariery zaczynali w GTK Gliwice. Pomimo spełnienia kryteriów wyznaczonych przez samą Strategię koszykówka kobiet nie znalazła się na liście dyscyplin priorytetowych. Wnosimy o usunięcie tej niespójności.

W latach 2021–2026 GTK SA (koszykówka mężczyzn) otrzymało łącznie około 24 690 000 zł dotacji miejskiej, natomiast STARS Gliwice (koszykówka kobiet) – 0 zł, mimo złożonego wniosku na kwotę 94 880 zł. Dysproporcja 58:1 nie znajduje uzasadnienia w kryteriach przyjętych przez samą Strategię.

UWAGA NR 2 – Wniosek o uzupełnienie celów operacyjnych 3.2 i 4.2 o zasadę proporcjonalności i gender budgeting

Wnosimy o uzupełnienie Strategii o następujące zapisy:

W ramach celu 3.2 lub jako odrębny cel operacyjny: „Wysokość wsparcia finansowego przyznawanego klubom realizującym szkolenie w tej samej dyscyplinie, odrębnie dla kobiet i mężczyzn, powinna być proporcjonalna do liczby szkolonych zawodników i poziomu sportowego, bez systematycznego uprzywilejowania jednej płci.”

W ramach celu 4.2 lub jako odrębny cel operacyjny: „Zasady przyznawania dotacji na szkolenie dzieci i młodzieży powinny uwzględniać analizę równościową (gender budgeting) zapewniającą przejrzystość podziału środków między dyscypliny kobiece i męskie.”

Uzasadnienie: art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o sporcie wskazuje że ustawowym celem dotacji jest poprawa warunków uprawiania sportu przez członków klubu lub zwiększenie dostępności społeczności lokalnych do działalności sportowej – bez różnicowania ze względu na płeć. Art. 8 TFUE nakłada na jednostki samorządu terytorialnego obowiązek uwzględniania zasady równości kobiet i mężczyzn przy wdrażaniu wszelkich polityk. Konkluzje Rady UE nr 2023/1362 wprost zobowiązują samorządy do sprawiedliwego podziału publicznych inwestycji w sport między kobiety i mężczyzn. Mechanizm gender budgeting jest rekomendowany przez Komisję Europejską jako narzędzie wdrażania art. 8 TFUE na poziomie lokalnym.

UWAGA NR 3 – Brak analizy wydatków na sport pod kątem zasad horyzontalnych

Część diagnostyczna projektu Strategii zawiera analizę wydatków Miasta Gliwice na kulturę fizyczną i sport w latach 2022–2025, obejmującą dane o łącznych kwotach. Analiza ta jest jednak niekompletna, ponieważ całkowicie pomija dwa wymagane wymiary oceny:

Po pierwsze, wydatki nie zostały przeanalizowane pod kątem zasady równości płci. Dokument nie zawiera żadnego zestawienia pokazującego jaka część środków trafia do dyscyplin i klubów kobiecych, a jaka do męskich. Bez tej analizy niemożliwa jest ocena czy dotychczasowy system finansowania sportu jest zgodny z art. 8 TFUE i Konkluzjami Rady UE nr 2023/1362, które wprost zobowiązują samorządy do monitorowania podziału inwestycji sportowych między kobiety i mężczyzn.

Po drugie, wydatki nie zostały przeanalizowane pod kątem dostępności – czyli tego, w jakim stopniu finansowanie publiczne trafia do podmiotów i form aktywności dostępnych dla osób o ograniczonych możliwościach finansowych. Cel strategiczny nr 1 projektu Strategii zakłada „ofertę dostępną dla wszystkich grup społecznych”, jednak bez diagnozy dotychczasowego stanu niemożliwe jest mierzenie postępu.

Wnosimy o uzupełnienie części diagnostycznej Strategii o analizę wydatków na sport uwzględniającą podział według płci beneficjentów oraz według kryterium dostępności.

UWAGA NR 4 – Niekompletna diagnoza klas mistrzostwa sportowego – pominięcie realnych nierówności w warunkach uczestnictwa dziewcząt i chłopców

Część diagnostyczna projektu Strategii opisuje klasy mistrzostwa sportowego w ZSO nr 4 i współpracę szkoły z GTK, nie wspominając o sytuacji dziewcząt z tej samej klasy. Tymczasem uczniowie klas mistrzostwa sportowego – zarówno chłopcy, jak i dziewczynki – są zobowiązani do udziału w rozgrywkach sportowych jako warunek uczestnictwa w klasie. Warunki tego uczestnictwa są zasadniczo różne w zależności od płci: chłopcy korzystają z finansowania ze środków publicznych, natomiast dziewczynki pokrywają koszty strojów startowych, transportu i udziału w zawodach ze składek rodzicielskich. Wynika to z tego, że miejski system finansowania sportu obejmuje wyłącznie kluby prowadzące sekcje męskie w dyscyplinach priorytetowych.

Strategia nie przeprowadziła żadnej analizy klas mistrzostwa sportowego pod kątem zasady równości płci ani zasady dostępności. Pominięcie tych kwestii oznacza, że Strategia budowana jest na niepełnym obrazie rzeczywistości.

Wnosimy o uzupełnienie diagnozy o analizę równościową warunków uczestnictwa w klasach mistrzostwa sportowego oraz o wprowadzenie do Strategii mechanizmu corocznego monitorowania równości tych warunków jako elementu realizacji art. 32 i 33 Konstytucji RP oraz art. 8 TFUE.

UWAGA NR 5 – Logika finansowania publicznego: od promocji medialnej do wyrównywania szans

Cel strategiczny nr 3 projektu Strategii opiera się na założeniu, że finansowanie publiczne powinno trafiać do dyscyplin o „wysokim potencjale medialnym i promocyjnym”. Zgłaszamy zastrzeżenie do tej logiki jako wyłącznej podstawy publicznej polityki sportowej.

Zgodnie z art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o sporcie ustawowym celem dotacji jest poprawa warunków uprawiania sportu lub zwiększenie dostępności dla społeczności lokalnych – nie promocja medialna miasta. Biała Księga Komisji Europejskiej o Sporcie (COM(2007) 391) stwierdza w rozdziale 2.5: „w sporcie amatorskim równe szanse i otwarty dostęp do aktywności sportowej mogą być zagwarantowane wyłącznie poprzez silne zaangażowanie publiczne.” Ekspertyzna Grupy Roboczej KE ds. Zrównoważonego Finansowania Sportu (XG Sustainable Financing of Sport, 2012) wskazuje na „odwrotny mechanizm solidarności”: kluby amatorskie poprzez składki członkowskie finansują struktury krajowe zamiast sami być wspierane. Badania naukowe (Dallmeyer i in. 2018, Journal of Sports Economics) wykazują, że samorządy koncentrujące środki na wąskiej grupie dyscyplin elitarnych osiągają gorsze rezultaty w zakresie ogólnej aktywności fizycznej społeczeństwa. Parlament Europejski w rezolucji z 2021 r. wezwał do większej redystrybucji między sportem zawodowym a amatorskim.

Wnosimy o uzupełnienie celu strategicznego nr 3 o równorzędny cel społeczny: zapewnienie równego dostępu do finansowania publicznego dla klubów działających na rzecz dzieci, młodzieży i grup niedoreprezentowanych, niezależnie od potencjału medialnego. Strategia powinna zawierać mechanizm wyrównywania szans mniejszych podmiotów, w tym kryterium proporcjonalności finansowania względem liczby szkolonych zawodników.

UWAGA NR 6 – Brak analizy odpływu talentów i rezygnacji ze sportu w powiązaniu z niedofinansowaniem

Część diagnostyczna projektu Strategii pomija dwa zjawiska ściśle związane z polityką finansowania sportu: odpływ utalentowanych zawodniczek i zawodników do klubów w innych miastach oraz rezygnację ze sportu spowodowaną niedostępnością finansową lokalnych klubów.

Gliwice mają udokumentowane doświadczenie odpływu talentów: sekcja żeńska AZS Politechniki Śląskiej funkcjonująca nieprzerwanie przez 35 lat rozpadła się w latach 90. wyłącznie z powodu braku finansowania, a utalentowane zawodniczki musiały szukać możliwości w innych miastach. Strategia w analizie SWOT wymienia „możliwość

pozyskania uzdolnionych zawodników spoza miasta" jako szansę, pomijając jednocześnie odpływ własnych talentów jako zagrożenie.

Badania naukowe (Aspen Institute Project Play; Fink 2016) dokumentują, że wskaźnik rezygnacji ze sportu jest wyższy u dziewcząt niż u chłopców i jest ściśle powiązany z czynnikami finansowymi. Gdy koszty uczestnictwa w sporcie są przenoszone na rodziców z powodu braku dofinansowania klubu, dziewczynki z rodzin o niższych dochodach są systemowo wykluczane niezależnie od swoich zdolności.

Wnosimy o uzupełnienie diagnozy o analizę zjawiska odpływu sportowców i rezygnacji ze sportu z uwzględnieniem podziału według płci i powiązania z czynnikami finansowymi, oraz o wprowadzenie celu operacyjnego ukierunkowanego na zatrzymanie lokalnych talentów poprzez równy dostęp do finansowania.

UWAGA NR 7 – Skład i zasady działania Rady Sportu a ryzyko konfliktu interesów

Projekt Strategii opisuje Radę Sportu jako organ, do którego zadań należy m.in. ocena projektów uchwał, strategii i budżetu sportowego. Jednocześnie w składzie Rady zasiadają przedstawiciele dyscyplin priorytetowych – podmiotów będących beneficjentami finansowania, o którym Rada współdecyduje.

Oznacza to, że podmioty finansowane ze środków publicznych uczestniczą w ocenie budżetu i uchwał dotyczących własnego finansowania. Jest to sytuacja rodząca ryzyko konfliktu interesów, które – nawet nieintencjonalnie – może skutkować utrwalaniem status quo w podziale środków. Mechanizm ten ma charakter samowzmacniający: dyscypliny priorytetowe są reprezentowane w Radzie, Rada opiniuje budżet, dyscypliny priorytetowe pozostają priorytetowe. Dyscypliny nieposiadające przedstawiciela w Radzie są pozbawione głosu w tym procesie. Zasady dobrego rządzenia rekomendowane przez OECD wymagają mechanizmów zarządzania konfliktem interesów w organach uczestniczących w dysponowaniu środkami publicznymi.

Wnosimy o uzupełnienie Strategii o zapisy dotyczące: zapewnienia w składzie Rady Sportu reprezentacji środowisk sportowych niedoreprezentowanych w obecnym systemie finansowania, w tym sportu kobiecego; wprowadzenia zasady wyłączenia członka Rady od opiniowania spraw dotyczących podmiotu który reprezentuje; oraz zobowiązania Rady Sportu do corocznego opiniowania podziału środków pod kątem zasady równości płci.

UWAGA NR 8 – Brak instytucjonalnej ochrony równości warunków uczestnictwa w klasach mistrzostwa sportowego

Projekt Strategii zakłada kontynuację współpracy szkół z klubami sportowymi w ramach klas mistrzostwa sportowego. Strategia nie zawiera jednak żadnego zapisu dotyczącego instytucjonalnej ochrony równości warunków uczestnictwa wszystkich uczniów tych klas niezależnie od płci.

W praktyce warunki uczestnictwa różnią się w zależności od płci: uczniowie których klub partnerski jest objęty miejskim systemem finansowania mają zapewnione wsparcie ze środków publicznych, natomiast uczennice których klub partnerski nie jest objęty tym systemem pokrywają analogiczne koszty ze składek rodzicielskich. Jest to strukturalna nierówność wynikająca z systemu finansowania sportu, nie z indywidualnych decyzji szkół czy klubów.

Wnosimy o uzupełnienie Strategii o zapis zobowiązujący Miasto jako organ prowadzący szkoły z klasami mistrzostwa sportowego do zapewnienia równoważnej ochrony instytucjonalnej wszystkim uczniom tych klas – poprzez aktywny udział lub formalny nadzór nad wszelkimi porozumieniami regulującymi warunki uczestnictwa uczniów w rozgrywkach sportowych.

UWAGA NR 9 – Brak wskaźników monitoringu dotyczących równości płci

Tabele wskaźników dla wszystkich celów operacyjnych projektu Strategii (tabele 16–20) nie zawierają żadnego wskaźnika odnoszącego się do równości płci w finansowaniu sportu. Strategia zakłada coroczne monitorowanie realizacji celów, jednak bez wskaźnika pokazującego proporcję środków trafiających do sportu kobiet i mężczyzn

	monitoring ten jest z definicji niekompletny. Wnosimy o uzupełnienie systemu monitoringu Strategii o następujące wskaźniki: udział procentowy środków publicznych przeznaczonych na dyscypliny kobiece w łącznych wydatkach na dyscypliny priorytetowe; stosunek dotacji na szkolenie dzieci i młodzieży w dyscyplinach kobiecych do dotacji w dyscyplinach męskich; liczba zawodniczek objętych szkoleniem finansowanym ze środków miejskich. Wskaźniki te są niezbędne do oceny czy Strategia realizuje zobowiązania wynikające z Konkluzji Rady UE nr 2023/1362 i art. 8 TFUE.
17.	UWAGA NR 8 – Brak instytucjonalnej ochrony równości warunków uczestnictwa uczniów klas mistrzostwa sportowego Projekt Strategii opisuje klasy mistrzostwa sportowego jako element systemu szkolenia sportowego w mieście i zakłada kontynuację współpracy szkół z klubami sportowymi. Strategia nie zawiera jednak żadnego zapisu dotyczącego instytucjonalnej ochrony równości warunków uczestnictwa wszystkich uczniów tych klas – niezależnie od płci. W praktyce warunki uczestnictwa uczniów klas mistrzostwa sportowego w rozgrywkach sportowych są regulowane umowami o współpracy zawieranymi przez Miasto jako organ prowadzący szkołę z klubami partnerskimi. Zakres i siła tych zobowiązań zależy od tego, które podmioty są stronami umowy. Jeśli Miasto jest stroną umowy z klubem obsługującym jedną grupę uczniów, a nie jest stroną analogicznego dokumentu dotyczącego drugiej grupy, powstaje strukturalna nierówność ochrony instytucjonalnej – niezależnie od deklarowanych intencji. Strategia jako dokument programowy powinna zawierać wyraźny zapis, że Miasto jako organ prowadzący szkoły z klasami mistrzostwa sportowego zapewnia równoważną ochronę instytucjonalną wszystkim uczniom tych klas – niezależnie od płci i klubu w którym startują w rozgrywkach. W praktyce oznacza to że wszelkie porozumienia regulujące warunki uczestnictwa uczniów w rozgrywkach powinny być zawierane z udziałem Miasta lub co najmniej podlegać jego formalnemu nadzorowi jako organu prowadzącego szkołę. Wnosimy o uzupełnienie Strategii o zapis zobowiązujący Miasto do zapewnienia równoważnej ochrony instytucjonalnej wszystkim uczniom klas mistrzostwa sportowego poprzez aktywny udział lub formalny nadzór nad wszelkimi porozumieniami regulującymi warunki ich uczestnictwa w rozgrywkach sportowych.
18.	Proszę wziąć pod uwagę również koszykówkę dziewcząt!
19.	Zbyt mały nacisk na rozwój sekcji hobbyhorsingowych oraz chińskiej piłki nożnej w pięknym mieście śląskim GLIWICE
20.	Zwracam się z propozycją uwzględnienia w Strategii Rozwoju Sportu w mieście Gliwice na lata 2026–2030+ działań wspierających rozwój sportów dronowych oraz infrastruktury umożliwiającej bezpieczne prowadzenie treningów i testów bezzałogowych statków powietrznych. Jestem studentem Politechniki Śląskiej oraz członkiem koła naukowego High Flyers, którego działalność obejmuje projektowanie, budowę i rozwój bezzałogowych statków powietrznych oraz udział w krajowych i międzynarodowych zawodach technologicznych. Zespoły związane z kołem osiągają wysokie miejsca w tego rodzaju rywalizacji, reprezentując jednocześnie Politechnikę Śląską i Gliwice. Jednym z istotnych problemów ograniczających dalszy rozwój tej działalności jest brak w Gliwicach odpowiednio przygotowanego terenu przeznaczonego do testowania i trenowania z wykorzystaniem dronów. Obecnie studenci chcący przeprowadzać próby konstrukcji są często zmuszeni wyjeżdżać na obrzeża miasta i poszukiwać odpowiednich terenów, najczęściej pól lub innych niezabudowanych przestrzeni. Powoduje to problemy organizacyjne, wydłuża czas realizacji projektów, a przede wszystkim utrudnia zapewnienie stałych i kontrolowanych warunków prowadzenia prób oraz uzyskiwanie każdorazowo zgody właścicieli terenu. Proponuję zatem rozważenie utworzenia na terenie Gliwic wydzielonej strefy do bezpiecznego prowadzenia treningów, testów i zawodów dronowych, z której mogłyby korzystać m.in. koła naukowe, organizacje sportowe, modelarze, uczniowie, studenci oraz mieszkańcy zainteresowani nowymi technologiami. Nie musiałaby to być kosztowna infrastruktura – podstawą byłby odpowiednio zlokalizowany i wyznaczony teren, na którym możliwe byłoby prowadzenie działalności zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami bezpieczeństwa. Takie miejsce mogłoby w przyszłości służyć również do organizacji zawodów dronowych, zawodów FPV, wydarzeń edukacyjnych, pokazów oraz zajęć popularyzujących nowe technologie wśród dzieci i młodzieży. Stanowiłoby naturalne połączenie sportu, nauki i technologii, szczególnie istotne w mieście akademickim i technologicznym, jakim są Gliwice. Uważam, że Strategia Rozwoju Sportu powinna uwzględniać nie tylko tradycyjne dyscypliny, ale również nowe, dynamicznie rozwijające się formy rywalizacji sportowo-technologicznej. Stworzenie

	warunków dla rozwoju sportów dronowych pozwoliłoby wykorzystać potencjał lokalnego środowiska akademickiego, zwiększyć atrakcyjność Gliwic dla młodych ludzi oraz stworzyć przestrzeń do rozwoju dyscypliny, w której gliwiczycy studenci już odnoszą sukcesy. W związku z powyższym wnoszę o uwzględnienie w Strategii działania polegającego na analizie możliwości wyznaczenia i utworzenia w Gliwicach bezpiecznej przestrzeni przeznaczonej do sportów dronowych, treningów oraz testów bezzałogowych statków powietrznych, potencjalnie we współpracy Miasta Gliwice z Politechniką Śląską, organizacjami sportowymi i środowiskiem zajmującym się technologiami bezzałogowymi.
21.	Dyskryminacja dziewcząt!
22.	Projekt niestety nie uwzględnia koszykówki dziewcząt 😞 Warto zwrócić na uwagę także na rozwój dziewcząt.
23.	Bardzo proszę o uwzględnienie w projekcie wsparcia finansowego na zajęcia z koszykówki dla dziewcząt. One też mają prawo rozwijać swoje pasje. Płacę tu podatki i chciałbym aby moja córka nie była dyskryminowana! Stowarzyszenie "Stars Gliwice" ma pod swoją opieką dziewczynki i nastolatki, proszę o nich nie zapominać!
24.	W projekcie nie zostało uwzględnione wsparcie sportowe dla dziewcząt. Dziewczynki są aktywne sportowo, chcą się rozwijać i nie można ich pomijać.
25.	Jako mama dziewczynki, która zaangażowała się w koszykówkę proszę o wzięcie pod uwagę w projekcie dziewcząt. One też chcą uprawiać sport. Chcą być aktywne i rozwijać się. W czasach, gdy walczymy żeby nasze dzieci ruszyły się sprzed telefonu i komputerów dziewczynki nie mogą być pomijane w takich projektach.
26.	Koszykówka dziewcząt, finansowanie.
27.	Dzień dobry proszę o uwzględnienie zajęć koszykówki dziewcząt.
28.	Dzień dobry proponuję aby w projekcie uwzględnić zajęcia koszykarskie dziewcząt.
29.	Warto byłoby uwzględnić dziewczyny w koszykówce. To bardzo ważne dla ZSO 4.
30.	Skład i zasady działania Rady Sportu jako czynnik utrwalający nierówności w finansowaniu sportu Projekt Strategii w części diagnostycznej opisuje Radę Sportu Miasta Gliwice jako organ opiniodawczy, w którego skład wchodzi m.in. przedstawiciele dyscyplin priorytetowych wskazanych w uchwale z 2020 r. Do zadań Rady należy ocena projektów uchwał, budżetu sportowego oraz opiniowanie wniosków o stypendia i nagrody dla sportowców. Strategia nie poddaje jednak analizie, czy obecna konstrukcja składu i zasad działania Rady Sportu sprzyja obiektywnemu i równościowemu kształtowaniu polityki sportowej miasta. Obecny model zakłada, że w Radzie Sportu zasiadają przedstawiciele dyscyplin, które jednocześnie są beneficjentami środków publicznych opiniowanych przez tę samą Radę. Oznacza to, że podmioty finansowane ze środków miejskich współuczestniczą w opiniowaniu budżetu, z którego same korzystają. Jest to sytuacja rodząca ryzyko konfliktu interesów, które może nawet nieintencjonalnie skutkować utrwalaniem status quo w podziale środków publicznych na sport. Mechanizm ten ma charakter samowzmacniający: dyscypliny priorytetowe są reprezentowane w Radzie, Rada opiniuje uchwały i budżet, dyscypliny priorytetowe pozostają priorytetowe. Dyscypliny i środowiska sportowe nieposiadające przedstawiciela w Radzie, w tym sport kobiecy w dyscyplinach nieuwjętych na liście priorytetowej są pozbawione głosu w procesie decyzyjnym dotyczącym podziału środków publicznych, które ich dotyczą. Standardy dobrego rządzenia. Zasady dobrego rządzenia w organach doradczych jednostek samorządu terytorialnego wymagają zarówno reprezentatywności składu uwzględniającej różnorodność środowisk, których dotyczy działalność organu, jak i mechanizmów zarządzania konfliktem interesów, w tym wyłączenia członków od opiniowania spraw dotyczących podmiotów, które reprezentują. Brak takich mechanizmów w Radzie Sportu Miasta Gliwice nie jest zgodny z zasadami przejrzystości i bezstronności wymaganymi od organów

	uczestniczących w dysponowaniu środkami publicznymi. Wnoszę o uzupełnienie Strategii o zapisy dotyczące reformy składu i zasad działania Rady Sportu, obejmujące: Po pierwsze, zapewnienie w składzie Rady reprezentacji środowisk sportowych niedoreprezentowanych w obecnym systemie finansowania, w tym sportu kobiecego i dyscyplin spoza listy priorytetowej, a także reprezentacji rodziców dzieci uczęszczających do klas sportowych. Po drugie, wprowadzenie zasady wyłączenia członka Rady od opiniowania spraw dotyczących podmiotu, który reprezentuje, jako standardowego mechanizmu zarządzania konfliktem interesów. Po trzecie, zobowiązanie Rady Sportu do corocznego opiniowania podziału środków publicznych na sport pod kątem zasady równości płci i dostępności, z publikacją opinii w Biuletynie Informacji Publicznej. Wprowadzenie tych zasad wzmocniłoby legitymizację decyzji Rady Sportu i zapewniło, że opiniowanie miejskiej polityki sportowej odbywa się z uwzględnieniem interesów całego środowiska sportowego Gliwic, a nie wyłącznie podmiotów już objętych systemem priorytetowym.
31.	Miasto przeznacza 5 mln zł na koszykówkę mężczyzn realizowaną przez GTK Gliwice, natomiast koszykówka dziewcząt nie została uwzględniona w katalogu dyscyplin priorytetowych mimo funkcjonowania Szkoły Mistrzostwa Sportowego, klas koszykarskich dla dziewcząt oraz działalności klubu Stars Gliwice od 2014 roku. Jednocześnie miasto finansuje w Grupie II dyscypliny otrzymujące od 20 tys. zł do 250 tys. zł rocznie. Oznacza to, że nawet minimalne systemowe wsparcie dla koszykówki dziewcząt nie zostało przewidziane, mimo istniejącego zaplecza szkoleniowego i osiągnięć zawodniczek. Jakie są przyczyny braku wyraźnego uwzględnienia koszykówki dziewcząt w projekcie Strategii Rozwoju Sportu 2026-2030+ oraz czy planowane jest wprowadzenie zapisów zapewniających systemowe wsparcie szkolenia i finansowania tej dyscypliny?
32.	Brak analizy odpływu sportowców do innych miast oraz rezygnacji ze sportu w powiązaniu z niedofinansowaniem Część diagnostyczna projektu Strategii analizuje aktywność sportową mieszkańców Gliwic, jednak całkowicie pomija dwa zjawiska ściśle związane z polityką finansowania sportu: odpływ utalentowanych zawodniczek i zawodników do klubów w innych miastach oraz rezygnację ze sportu wyczynowego, której przyczyną jest niedostępność finansowa lokalnych klubów. Bez diagnozy tych zjawisk Strategia nie może skutecznie odpowiedzieć na jeden z kluczowych problemów lokalnego sportu. Odpływ talentów jako efekt niedofinansowania Gliwice mają udokumentowane doświadczenie odpływu talentów sportowych do innych miast. Sekcja żeńska koszykówki, funkcjonująca nieprzerwanie przez 35 lat w strukturach AZS Politechniki Śląskiej, rozpadła się w latach 90. wyłącznie z powodu braku finansowania, a utalentowane zawodniczki musiały szukać możliwości rozwoju w klubach poza Gliwicami. Zjawisko to nie jest specyficzne dla Gliwic ani dla koszykówki. Jest systemowym skutkiem niedofinansowania lokalnych klubów, który dotyka przede wszystkim dyscyplin i sekcji pozbawionych instytucjonalnego wsparcia publicznego. Strategia nie zawiera żadnej analizy tego zjawiska: ilu zawodników i zawodniczek związanych z Gliwicami trenuje w klubach w innych miastach, w jakich dyscyplinach i z jakich powodów. Bez tej wiedzy niemożliwe jest ani oszacowanie skali problemu, ani zaplanowanie działań, które zatrzymałyby lokalne talenty w mieście. Rezygnacja ze sportu – szczególne zagrożenie dla dziewcząt Strategia w celu operacyjnym 2 odnosi się do zjawiska rezygnacji ze sportu przez młodzież w wieku 13–16 lat, nie analizuje jednak jego przyczyn w kontekście lokalnym ani nie różnicuje go według płci. Tymczasem badania naukowe jednoznacznie wskazują, że rezygnacja ze sportu dotyka dziewcząt nieproporcjonalnie mocniej niż chłopców i jest ściśle powiązana z czynnikami finansowymi i strukturalnymi. Wskaźnik rezygnacji ze sportu jest wyższy u dziewcząt niż u chłopców, a zjawisko to ma charakter globalny i obserwowane jest w wielu krajach. Badania wskazują, że jednym z kluczowych czynników rezygnacji ze sportu dziewcząt jest brak oferty sportowej równoważnej jakościowo tej dostępnej dla chłopców. W wieku 14 lat dziewczynki rezygnują ze sportu dwukrotnie częściej niż chłopcy, a wskaźnik ten rośnie wraz z wiekiem. Badania Aspen Institute's Project Play dokumentują, że koszty uczestnictwa w sporcie: opłaty rejestracyjne, stroje, sprzęt, składki klubowe i koszty wyjazdów na zawody tworzą bariery finansowe, które czynią sport niedostępnym dla wielu rodzin. Gdy zaawansowane możliwości rozwoju zależą od coraz droższych programów, dziewczynki z rodzin o niższych dochodach są systematycznie wykluczane. Sytuacja gliwicka wpisuje się bezpośrednio w ten mechanizm: gdy klub działający na rzecz dziewcząt nie otrzymuje finansowania publicznego, koszty

	uczestnictwa w sporcie, w tym koszty strojów, transportu i zawodów są przenoszone na rodziców. Dla części rodzin stanowi to barierę nie do pokonania, skutkującą rezygnacją ze sportu przez utalentowane zawodniczki. Wnosimy o uzupełnienie diagnozy Strategii o analizę zjawiska odpływu sportowców do klubów w innych miastach oraz rezygnacji ze sportu, z uwzględnieniem podziału według płci i powiązania z czynnikami finansowymi. Strategia powinna zawierać cel operacyjny ukierunkowany na zatrzymanie lokalnych talentów w gliwickich klubach poprzez zapewnienie równego dostępu do finansowania publicznego niezależnie od płci i dyscypliny sportowej.
33.	Niekompletna diagnoza klas mistrzostwa sportowego. Pominięcie realnych nierówności w warunkach uczestnictwa dziewcząt i chłopców. Część diagnostyczna projektu Strategii zawiera informacje o klasach mistrzostwa sportowego prowadzonych w gliwickich szkołach. Diagnoza ta jest jednak niekompletna, ponieważ nie uwzględnia istotnej nierówności strukturalnej dotyczącej uczniów tych klas. Stan faktyczny nieuwzględniony w diagnozie. Uczniowie klas mistrzostwa sportowego są zobowiązani do udziału w rozgrywkach sportowych jako warunek uczestnictwa w klasie. W praktyce warunki tego uczestnictwa różnią się w zależności od płci: chłopcy mają zapewnione finansowanie kosztów startów ze środków publicznych, podczas gdy dziewczynki pokrywają analogiczne koszty ze składek rodzicielskich. Dzieje się tak dlatego, że miejski system finansowania sportu obejmuje wyłącznie kluby prowadzące sekcje męskie w dyscyplinach priorytetowych, nie przewidując analogicznego wsparcia dla sekcji żeńskich w tych samych dyscyplinach. Skutkiem jest sytuacja, w której uczniowie tej samej klasy szkolnej ponoszą radykalnie różne koszty uczestnictwa w tym samym programie edukacyjno-sportowym wyłącznie ze względu na płeć. Brak analizy pod kątem zasad horyzontalnych. Strategia nie przeprowadziła żadnej analizy klas mistrzostwa sportowego pod kątem: Zasady równości płci: czy warunki uczestnictwa w klasach sportowych, w tym dostęp do finansowania publicznego pokrywającego koszty startów, są równe dla dziewcząt i chłopców. Zasady dostępności: czy uczestnictwo w klasach sportowych jest w praktyce uzależnione od sytuacji materialnej rodziny, a jeśli tak, to w jakim stopniu i dla których grup uczniów. Pominięcie tych kwestii w diagnozie oznacza, że Strategia budowana jest na niepełnym obrazie rzeczywistości i nie uwzględnia realnych nierówności dotyczących konkretnych dzieci uczęszczających do tych samych klas szkolnych. Proszę o uzupełnienie diagnozy w części dotyczącej klas mistrzostwa sportowego o analizę równościową obejmującą warunki uczestnictwa dziewcząt i chłopców, w tym dostęp do finansowania publicznego pokrywającego koszty startów we współzawodnictwie sportowym. Wnosimy również o wprowadzenie do Strategii mechanizmu corocznego monitorowania równości warunków uczestnictwa w klasach sportowych jako elementu realizacji zasady równego traktowania wynikającej z art. 32 i 33 Konstytucji RP oraz art. 8 TFUE.
34.	Proszę o uwzględnienie w projekcie koszykówki dziewcząt.
35.	Wnoszę o uwzględnienie i realne wsparcie dla koszykówki dziewcząt, ze szczególnym uwzględnieniem klubu Gliwice Stars. Projekt w obecnym kształcie rażąco pomija sport dziewczęcy i prowadzi do ich dyskryminacji – miasto finansuje m.in. GTK wyłącznie dla mężczyzn, podczas gdy dziewczęta są całkowicie pomijane. Jest to tym bardziej niesprawiedliwe, że zawodniczki Gliwice Stars (nasz rocznik) często prezentują wyższy poziom sportowy i lepsze wyniki niż chłopcy, a mimo to są traktowane gorzej w podziale środków.

36.	Wnoszę o uzupełnienie Strategii o zapisy dotyczące rozwoju i finansowania koszykówki dziewcząt oraz kobiet. Obecny dokument nie wskazuje tej dyscypliny, mimo że strategia deklaruje wspieranie rozwoju sportu i szkolenia młodzieży. Brak odniesienia do żeńskiej koszykówki może prowadzić do nierównego traktowania zawodniczek i ograniczenia możliwości ich rozwoju sportowego w Gliwicach.
37.	Część diagnostyczna projektu Strategii zawiera analizę wydatków Miasta Gliwice na kulturę fizyczną i sport w latach 2021–2025, obejmującą dane o łącznych kwotach przeznaczanych na poszczególne formy finansowania. Analiza ta jest jednak niekompletna, ponieważ całkowicie pomija dwa wymiary oceny wydatków publicznych, które są wymagane przez prawo krajowe i europejskie: Po pierwsze, wydatki na sport nie zostały przeanalizowane pod kątem zasady równości płci. Dokument nie zawiera żadnego zestawienia pokazującego, jaka część środków publicznych trafia do dyscyplin i klubów kobiecych, a jaka do męskich. Bez tej analizy niemożliwa jest ocena, czy dotychczasowy system finansowania sportu w Gliwicach jest zgodny z art. 8 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej nakładającym obowiązek uwzględniania zasady równości kobiet i mężczyzn przy wdrażaniu wszelkich polityk, Konkluzjami Rady UE nr 2023/1362 w sprawie równości płci w sporcie, które wprost zobowiązują jednostki samorządu terytorialnego do monitorowania podziału publicznych inwestycji w sport między kobiety i mężczyzn, oraz art. 32 i 33 Konstytucji RP gwarantującymi równość wobec prawa i równe prawa kobiet i mężczyzn w życiu społecznym i gospodarczym. Po drugie, wydatki nie zostały przeanalizowane pod kątem dostępności – czyli tego, w jakim stopniu finansowanie publiczne trafia do podmiotów i form aktywności dostępnych dla osób o ograniczonych możliwościach finansowych, osób z niepełnosprawnościami oraz innych grup zagrożonych wykluczeniem. Cel strategiczny nr 1 projektu Strategii zakłada „ofertę dostępną dla wszystkich grup społecznych”, jednak bez diagnozy dotychczasowego stanu w tym zakresie niemożliwa jest rzetelna ocena skali problemu ani mierzenie postępu w jego rozwiązywaniu. Wnosimy o uzupełnienie części diagnostycznej Strategii o analizę wydatków na sport uwzględniającą podział według płci beneficjentów oraz według kryterium dostępności, tak aby dokument strategiczny opierał się na pełnym i rzetelnym obrazie dotychczasowej polityki sportowej Miasta.
38.	Strategia powinna uwzględniać koszykówkę dziewcząt.
39.	Projekt Strategii w uzasadnieniu celu strategicznego nr 3 wskazuje, że wsparcie powinny otrzymać dyscypliny charakteryzujące się „poziomem sportowym, masowością, tradycją i sukcesami, znaczeniem dla promocji miasta oraz potencjałem do wychowania zawodników osiągających sukcesy na poziomie krajowym i międzynarodowym.” Koszykówka kobiet w Gliwicach spełnia wszystkie te kryteria: tradycja sięgająca 1957 r. i medale Akademickich Mistrzostw Polski, IV miejsce w Mistrzostwach Śląska U12 w sezonie 2024/2025, młodzieżowa reprezentantka Polski w składzie AZS Politechniki Śląskiej oraz 60 aktywnych zawodniczek szkolonych przez trenerów z ponad 20-letnim doświadczeniem. Pomimo spełnienia kryteriów wyznaczonych przez samą Strategię, koszykówka kobiet nie znalazła się na liście dyscyplin priorytetowych w celu operacyjnym 3.1. Wnoszę o usunięcie tej niespójności poprzez uzupełnienie listy o koszykówkę kobiet.
40.	Strategia wymaga uzupełnienia o ujęcie koszykówki dziewczyn i kobiet w sportach priorytetowych.
41.	Projekt skupia się na męskich drużynach sportowych, co dyskryminuje potencjał kobiecego sportu. Uwzględnienie tylko siatkówki nie daje pełnej przestrzeni do rozwoju innych drużyn m.in. kobiecej koszykówki.
42.	Prosimy o uwzględnienie dziewczyn.
43.	Proszę o uwzględnienie w projekcie koszykówki dziewcząt/kobiet.
44.	Strategia powinna uwzględniać w grupie priorytetowej koszykówkę kobiet i dziewcząt.
45.	Warto uwzględnić koszykówkę dla dziewcząt.

46.	Warto uwzględnić koszykówkę dla dziewczyn.
47.	Brak uwzględnienia koszykówki dziewcząt.
48.	UWAGA NR 1 – Wniosek o wprowadzenie zasady równości płci jako podstawy finansowania sportu w Strategii Projekt Strategii Rozwoju Sportu w Gliwicach 2026–2030+ nie zawiera żadnego zapisu dotyczącego równości płci w dostępie do finansowania publicznego. Wnosimy o uzupełnienie Strategii o wyraźną zasadę, że środki publiczne przeznaczane na sport są dzielone w sposób zapewniający równy dostęp kobiet i mężczyzn do finansowania, niezależnie od dyscypliny i potencjału medialnego. Proponowany zapis do włączenia do celów strategicznych lub zasad ogólnych Strategii: „Miasto Gliwice prowadzi politykę sportową opartą na zasadzie równości płci. Podział środków publicznych na sport podlega corocznej analizie równościowej (gender budgeting), której wyniki są publicznie dostępne. Finansowanie dyscyplin sportowych kobiet i mężczyzn powinno być proporcjonalne do liczby szkolonych zawodników i poziomu sportowego, bez systematycznego uprzywilejowania jednej płci.” UZASADNIENIE – podstawy prawne Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej: Art. 32 ust. 1 i 2 ustanawia zasadę równości wobec prawa i zakaz dyskryminacji przez organy władzy publicznej z jakiejkolwiek przyczyny. Art. 33 ust. 1 i 2 gwarantuje kobiecie i mężczyźnie równe prawa w życiu społecznym i gospodarczym. Finansowanie publiczne sportu jest elementem życia społecznego i gospodarczego – jego podział podlega tym gwarancjom konstytucyjnym. Art. 68 ust. 5 nakłada na władze publiczne obowiązek popierania kultury fizycznej, zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży – bez rozróżnienia ze względu na płeć. Prawo Unii Europejskiej: Art. 8 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej nakłada na państwa członkowskie i ich jednostki samorządu terytorialnego obowiązek eliminowania nierówności oraz promowania równości kobiet i mężczyzn przy wdrażaniu wszelkich polityk, w tym polityki sportowej. Konkluzje Rady UE nr 2023/1362 w sprawie równości płci w sporcie wprost zobowiązują państwa członkowskie i samorządy do sprawiedliwego podziału publicznych inwestycji w sport między kobiety i mężczyzn oraz aktywnego korygowania istniejących nierówności strukturalnych. Karta Praw Podstawowych UE, art. 21 i 23, zakazuje wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć i nakazuje zapewnienie równości kobiet i mężczyzn we wszystkich dziedzinach. Ustawa o sporcie: Art. 27 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie stanowi, że ustawowym celem dotacji sportowej jest poprawa warunków uprawiania sportu przez członków klubu lub zwiększenie dostępności społeczności lokalnych do działalności sportowej. Ustawa nie różnicuje tego obowiązku ze względu na płeć zawodników. Strategia, która systemowo koncentruje środki na dyscyplinach i podmiotach zdominowanych przez jedną płeć, wymaga szczególnego uzasadnienia jako odstępstwo od ustawowego celu dostępności i równego traktowania. Stanowisko Rzecznika Praw Obywatelskich: RPO wskazuje, że dysproporcje w finansowaniu publicznym sportu kobiet i mężczyzn stanowią formę dyskryminacji strukturalnej wymagającej aktywnych działań naprawczych organów władzy publicznej. Eliminacja dyskryminacji finansowej w sporcie jest obowiązkiem wynikającym z art. 18 ustawy o równym traktowaniu oraz art. 208 Konstytucji RP. UZASADNIENIE – badania naukowe i dokumenty UE Biała Księga Komisji Europejskiej o Sporcie (COM(2007) 391) wyraźnie stwierdza w rozdziale 2.5, że „w sporcie amatorskim równe szanse i otwarty dostęp do aktywności sportowej mogą być zagwarantowane wyłącznie poprzez silne zaangażowanie publiczne.” Dokument ten hierarchizuje cele publicznej polityki sportowej stawiając dostępność, włączenie społeczne i równość płci przed promocją wizerunkową i wspieraniem sportu zawodowego.

	Raport Komisji Europejskiej „Towards More Gender Equality in Sport” (Parlament Europejski, 2022) rekomenduje wprowadzenie gender budgeting jako obowiązkowego narzędzia polityki sportowej na każdym poziomie zarządzania, wskazując że bez przejrzystego monitorowania podziału środków między kobiety i mężczyzn nierówności strukturalne będą się utrzymywać niezależnie od deklaracji politycznych. Ekspertyza Grupy Roboczej Komisji Europejskiej ds. Zrównoważonego Finansowania Sportu (XG Sustainable Financing of Sport, 2012) wskazuje na „odwrotny mechanizm solidarności” – sytuację, w której kluby amatorskie (w tym kobiece) poprzez składki członkowskie i opłaty licencyjne faktycznie finansują elitarny sport wyczynowy, zamiast sami być przez niego wspierani. Publiczne finansowanie sportu powinno korygować tę nierównowagę, nie jej utrzymywać. Badania naukowe (Dallmeyer i in. 2018, Journal of Sports Economics; opracowania Fink 2016, Messner 2002) dokumentują mechanizm błędnego koła niedofinansowania sportu kobiet: mniejsza widoczność medialna prowadzi do mniejszego zainteresowania sponsorów, co ogranicza środki na szkolenie i infrastrukturę, co z kolei zmniejsza widoczność i utrzymuje wykluczenie. Brak finansowania nie jest wyłącznie kwestią „mniejszej ilości pieniędzy” – tworzy barierę strukturalną, która systemowo zniechęca dziewczęta do uprawiania sportu i uniemożliwia im osiągnięcie pełnego potencjału. Interwencja publiczna jest jedynym mechanizmem zdolnym przerwać to błędne koło. UWAGA NR 2 – Wniosek o przeprowadzenie analizy równościowej obowiązującego systemu finansowania sportu. Wnosimy o zobowiązanie Prezydenta Miasta do przeprowadzenia i opublikowania przed wejściem nowej Strategii w życie pełnej analizy równościowej obowiązującego systemu finansowania sportu w Gliwicach, obejmującej podział środków publicznych między dyscypliny kobiece i męskie w latach 2021–2026 z uwzględnieniem wszystkich form finansowania: dotacji z grupy I i II dyscyplin priorytetowych, dotacji na szkolenie dzieci i młodzieży oraz ewentualnych innych form wsparcia. UZASADNIENIE Dyrektor Wydziału Kultury i Sportu potwierdziła w piśmie z dnia 10 lipca 2026 r. (sygn. UM.749737.2026), że Miasto nie przeprowadziło analizy zgodności dotychczasowego systemu finansowania z zasadami równego traktowania, ponieważ – cytuję – „nie zachodziły przesłanki do dodatkowych analiz”. Stanowisko to jest niewystarczające w świetle art. 8 TFUE, Konkluzji Rady UE nr 2023/1362 i standardów RPO, które nakładają na organy publiczne aktywny obowiązek monitorowania równości, nie jedynie biernego reagowania na sygnały o dyskryminacji. Strategia budowana bez takiej analizy może utrzymywać nierówności, których autorzy dokumentu nie są w stanie dostrzec.
49.	UWAGA NR 1 – Wniosek o uzupełnienie celu operacyjnego 3.1 o koszykówkę kobiet Projekt Strategii w celu operacyjnym 3.1 wymienia następujące dyscypliny priorytetowe: piłkę nożną mężczyzn, koszykówkę mężczyzn, futsal mężczyzn oraz piłkę ręczną kobiet. Wnosimy o uzupełnienie tego zapisu poprzez dodanie koszykówki kobiet. Proponowane brzmienie: „Przyjęcie dyscyplin priorytetowych w polityce sportowej miasta, obejmujących: piłkę nożną mężczyzn, koszykówkę mężczyzn, futsal mężczyzn, piłkę ręczną kobiet oraz koszykówkę kobiet.” Alternatywnie, jeśli włączenie do grupy I napotyka ograniczenia budżetowe wnosimy o objęcie koszykówki kobiet systemem wsparcia w grupie II dyscyplin priorytetowych, analogicznie do siatkówki kobiet figurującej na tej liście od początku obowiązywania poprzedniej uchwały. UZASADNIENIE – stan faktyczny Na podstawie dokumentów urzędowych uzyskanych w trybie dostępu do informacji publicznej ustalono następujące fakty dotyczące finansowania koszykówki w Gliwicach w

okresie obowiązywania dotychczasowej uchwały nr XXII/447/2020:

GTK SA (koszykówka mężczyzn) otrzymało w 2026 r. dotację w wysokości 5 500 000 zł, a łącznie w latach 2021–2026 około 24 690 000 zł. STARS Gliwice (koszykówka kobiet) w tym samym okresie otrzymało 0 zł. STARS złożył wniosek o dofinansowanie na kwotę 94 880 zł i nie uzyskał żadnego wsparcia. Dysproporcja wynosi 58:1 w stosunku do rocznej dotacji GTK. Projekt Strategii w diagnozie opisuje klasy mistrzostwa sportowego w ZSO nr 4 i współpracę szkoły z GTK, nie wspominając o sytuacji dziewcząt z tej samej klasy, które ze względu na płeć muszą należeć do STARS i pokrywać koszty startów ze składek rodzicielskich.

UZASADNIENIE – historia i potencjał koszykówki kobiet w Gliwicach

Kobieca koszykówka w Gliwicach legitymuje się tradycją sięgającą 1957 roku. Sekcja żeńska AZS Politechniki Śląskiej funkcjonowała nieprzerwanie przez 35 lat (1957–1992), zdobywając brązowe medale Akademickich Mistrzostw Polski oraz wysokie lokaty w Akademickich Mistrzostwach Śląska. W połowie lat 90. gliwicka drużyna grała w II lidze ogólnopolskiej – trzecim szczeblu rozgrywkowym w Polsce. Drużyna rozpadła się wyłącznie z powodu długotrwałego braku finansowania – nie z powodu braku talentów ani zainteresowania. Przez lata, które nastąpiły, utalentowane zawodniczki – gliwiczanki – musiały szukać możliwości rozwoju w klubach w innych miastach.

Dziś środowisko koszykówki kobiecej w Gliwicach jest aktywne i zorganizowane. Projekt Strategii w celu nr 3 wskazuje dyscypliny posiadające „silne tradycje, rozbudowane zaplecze organizacyjne i wysoki poziom sportowy”. Koszykówka kobiet spełnia te kryteria:

Stowarzyszenie STARS Gliwice działa 14 lat i szkoli 60 zawodniczek w czterech kategoriach wiekowych (U11, U13, U15 i starszych). W sezonie 2024/2025 drużyna U12 – złożona głównie z uczennic ZSO nr 4 – wywalczyła IV miejsce w Mistrzostwach Śląska, pokonując po drodze MOS Katowice i UKS 27 Katowice. Drużyna U14K zajęła 8. miejsce w lidze śląsko-opolskiej. Już w pierwszym sezonie rozgrywek zawodniczka klubu została powołana do Kadry Śląska Młodziczek. Klub zatrudnia trenerów z ponad 20-letnim doświadczeniem, którzy kariery zaczynali w GTK Gliwice – i funkcjonuje bez grosza wsparcia miejskiego.

Uczennice klas sportowych ZSO nr 4 osiągnęły w ostatnim sezonie: Mistrzostwo Gliwic w Igrzyskach Dzieci w koszykówce 5x5 i 3x3 (mimo rywalizacji ze starszymi zawodniczkami), II miejsce w półfinale wojewódzkim Igrzysk Dzieci w koszykówce 5x5 oraz VII miejsce w finale wojewódzkim w koszykówce 3x3. Szkoła była organizatorem finału wojewódzkiego Igrzysk Dzieci.

Sekcja żeńska AZS Politechniki Śląskiej, reaktywowana w 2023 r., startuje w śląskiej II lidze kobiet. W składzie występuje Dominika Bednarek – młodzieżowa reprezentantka Polski, na co dzień grająca w I lidze.

Gliwice dysponują wszystkimi zasobami niezbędnymi do stworzenia silnego ośrodka koszykówki kobiecej na Górnym Śląsku: wykwalifikowaną kadrą trenerską, aktywną bazą zawodniczek w każdej kategorii wiekowej, zapleczem akademickim Politechniki Śląskiej i infrastrukturą szkolną. To solidne fundamenty, których inne miasta mogłyby nam zazdrościć. Brakuje jednego elementu: finansowania miejskiego, które pozwoliłoby ten potencjał w pełni wykorzystać.

Dziewczynki uczęszczające do klasy mistrzostwa sportowego w ZSO nr 4 reprezentują taki sam lub wyższy poziom sportowy co ich rówieśnicy z tej samej klasy. Mimo to, przez systemowe wykluczenie z finansowania, są traktowane jako amatorki, w które nie warto inwestować, podczas gdy chłopcy mają jasno określoną ścieżkę zawodową. Ta asymetria wynika wyłącznie z asymetrii finansowania, nie z poziomu sportowego.

UZASADNIENIE – argumenty prawne

Konstytucja RP: Art. 32 ust. 1 i 2 ustanawia zasadę równości wobec prawa i zakaz dyskryminacji przez organy władzy publicznej. Wykluczenie koszykówki kobiet z systemu priorytetowego finansowania przy jednoczesnym objęciu tym systemem koszykówki mężczyzn stanowi różnicowanie ze względu na płeć. Art. 33 ust. 1 i 2 gwarantuje równe

prawa kobiet i mężczyzn w dostępie do środków publicznych. Art. 68 ust. 5 nakłada na władze publiczne obowiązek popierania kultury fizycznej, zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży. Miasto Gliwice nie przeprowadziło analizy zgodności przyjętego systemu z zasadą równego traktowania, co potwierdziła Dyrektor Wydziału Kultury i Sportu w piśmie z 10 lipca 2026 r. (sygn. UM.749737.2026). Prawo UE: Art. 8 TFUE nakłada na państwa członkowskie obowiązek eliminowania nierówności i promowania równości kobiet i mężczyzn przy wdrażaniu wszelkich polityk, w tym na poziomie lokalnym. Konkluzje Rady UE nr 2023/1362 w sprawie równości płci w sporcie wprost zobowiązują jednostki samorządu terytorialnego do sprawiedliwego podziału inwestycji w sport między kobiety i mężczyzn oraz aktywnego korygowania istniejących nierówności strukturalnych. Karta Praw Podstawowych UE, art. 21 i 23, zakazuje dyskryminacji ze względu na płeć i nakazuje równość we wszystkich dziedzinach. Postulujemy uwzględnienie w nowej Strategii zasady gender budgeting – budżetowania uwzględniającego płeć – rekomendowanej przez Komisję Europejską jako narzędzie wdrażania art. 8 TFUE na poziomie samorządowym. Stanowisko RPO: Rzecznik Praw Obywatelskich wskazuje, że dysproporcje w finansowaniu publicznym sportu kobiet i mężczyzn stanowią dyskryminację strukturalną wymagającą aktywnych działań naprawczych organów publicznych. Raport RPO „Molestowanie i molestowanie seksualne w sporcie wyczynowym” (grudzień 2025 r.) wskazuje, że niedofinansowanie sportu kobiet sprzyja powstawaniu środowisk o słabszych strukturach organizacyjnych i mniejszych zasobach na profesjonalne mechanizmy wsparcia zawodniczek. Eliminacja dyskryminacji finansowej jest obowiązkiem wynikającym z art. 18 ustawy o równym traktowaniu oraz art. 208 Konstytucji RP. UWAGA NR 2 – Wniosek o uzupełnienie celów operacyjnych 3.2 i 4.2 o zasadę proporcjonalności i gender budgeting Wnosimy o uzupełnienie Strategii o następujące zapisy: W ramach celu 3.2 lub jako odrębny cel operacyjny: „Wysokość wsparcia finansowego przyznawanego klubom realizującym szkolenie w tej samej dyscyplinie, odrębnie dla kobiet i mężczyzn, powinna być proporcjonalna do liczby szkolonych zawodników i poziomu sportowego, bez systematycznego uprzywilejowania jednej płci.” W ramach celu 4.2 lub jako odrębny cel operacyjny: „Zasady przyznawania dotacji na szkolenie dzieci i młodzieży powinny uwzględniać analizę równościową (gender budgeting) zapewniającą przejrzystość podziału środków między dyscypliny kobiece i męskie.” UZASADNIENIE – podstawy prawne i naukowe Cel strategiczny nr 3 projektu Strategii opiera się na założeniu, że finansowanie publiczne powinno trafiać do dyscyplin o „wysokim potencjale medialnym i promocyjnym”. Zgłaszamy zastrzeżenie do tej logiki jako wyłącznej podstawy publicznej polityki sportowej. Zgodnie z art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o sporcie (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 95 z późn. zm.) ustawowym celem dotacji sportowej jest poprawa warunków uprawiania sportu przez członków klubu lub zwiększenie dostępności społeczności lokalnych do działalności sportowej. Ustawa nie wskazuje promocji medialnej ani rozpoznawalności wizerunkowej miasta jako ustawowego celu dotacji. Strategia opierająca finansowanie wyłącznie na kryterium potencjału medialnego wymaga szczególnego uzasadnienia jako odstępstwo od ustawowego celu dostępności i wyrównywania szans. Biała Księga Komisji Europejskiej o Sporcie (COM(2007) 391) wyraźnie hierarchizuje cele publicznej polityki sportowej, stawiając na pierwszym miejscu promowanie zdrowego stylu życia i dostępności sportu dla wszystkich obywateli, wspieranie sportu amatorskiego i lokalnego (grassroots sport) oraz promowanie włączenia społecznego i równych szans, w tym równości płci. Wspieranie sportu zawodowego jest jednym z wielu celów – nie priorytetem nadrzędnym. Biała Księga wprost stwierdza w rozdziale 2.5: „w sporcie amatorskim równe szanse i otwarty dostęp do aktywności sportowej mogą być zagwarantowane wyłącznie poprzez silne zaangażowanie publiczne.” Ekspertyza Grupy Roboczej Komisji Europejskiej ds. Zrównoważonego Finansowania Sportu (XG Sustainable Financing of Sport, 2012) identyfikuje zjawisko „odwrotnego
--

	mechanizmu solidarności": kluby amatorskie poprzez składki członkowskie i opłaty licencyjne faktycznie finansują struktury krajowe i sport wyczynowy, zamiast sami być przez nie wspierani. Eksperti stoją na stanowisku, że kluby powinny być beneficjentami systemu, nie jego dawcami. W kontekście gliwickim rodzice zawodniczek STARS płacą składki trafiające do rozgrywek organizowanych przez Polską Federację Koszykówki, podczas gdy środki publiczne koncentrują się w GTK. Publiczne finansowanie sportu powinno korygować tę nierównowagę, nie je utrzymywać. Badania naukowe nad efektywnością publicznych wydatków na sport (Dallmeyer i in. 2018, Journal of Sports Economics; „The total sporting arms race: benchmarking the efficiency of public expenditure on sports in EU countries", 2022) wykazują, że samorządy koncentrujące środki publiczne na wąskiej grupie dyscyplin elitarnych osiągają gorsze rezultaty w zakresie ogólnej aktywności fizycznej społeczeństwa niż te, które dzielą środki szerzej. Parlament Europejski w rezolucji z 2021 r. wezwał wprost do większej redystrybucji finansowej między sportem zawodowym a amatorskim i zaproponował mechanizmy solidarności zapewniające odpowiednie finansowanie sportu amatorskiego. Brak finansowania nie jest wyłącznie kwestią „mniejszej ilości pieniędzy". Tworzy barierę strukturalną, która przez mniejszą widoczność medialną, brak perspektyw zawodowych i utrudniony dostęp do profesjonalnych warunków szkolenia systemowo zniechęca dziewczęta do uprawiania sportu. Gliwice mają tego dowód we własnej historii: drużyna z dorobkiem medalowym rozpadła się nie dlatego, że zabrakło talentów, ale dlatego że zabrakło finansowania. Postulujemy uzupełnienie celu strategicznego nr 3 o wyraźny zapis, że finansowanie publiczne sportu w Gliwicach realizuje równocześnie dwa równorzędne cele: cel wizerunkowy – wsparcie dyscyplin reprezentujących Gliwice na arenie krajowej i międzynarodowej – oraz cel społeczny – zapewnienie równego dostępu do finansowania publicznego dla klubów działających na rzecz dzieci, młodzieży i grup niedoreprezentowanych, niezależnie od ich potencjału medialnego. Strategia powinna zawierać mechanizm wyrównywania szans mniejszych podmiotów, w tym jasne kryterium proporcjonalności finansowania względem liczby szkolonych zawodników. UWAGA NR 3 – Wniosek o uzupełnienie diagnozy o sytuację dziewcząt z klasy mistrzostwa sportowego w ZSO nr 4 Projekt Strategii w części diagnostycznej opisuje klasy mistrzostwa sportowego w ZSO nr 4 i współpracę szkoły z GTK, nie wspominając o sytuacji dziewcząt z tej samej klasy sportowej. Wnosimy o uzupełnienie diagnozy o informację, że uczennice klasy mistrzostwa sportowego, zobowiązane regulaminem do udziału w rozgrywkach, muszą należeć do STARS Gliwice i pokrywać koszty strojów startowych, transportu i udziału w zawodach ze składek rodzicielskich podczas gdy chłopcy z tej samej klasy korzystają z finansowania GTK pochodzącego ze środków publicznych. Pominięcie tej informacji w diagnozie oznacza, że Strategia budowana jest na niepełnym obrazie rzeczywistości sportowej Gliwic.
50.	Zwrócenie szczególnej uwagi na kwestie dostępności dla osób z niepełnosprawnościami w zapisach strategii, obejmujące: • Dostępność architektoniczną – uwzględnienie dostosowania oraz poprawy dostępności obiektów i infrastruktury sportowej w mieście dla osób z niepełnosprawnościami. • Dostępność materiałów komunikacyjnych (w tym cyfrowych) – zapewnienie, aby materiały informacyjne, ogłoszenia i komunikaty dotyczące wydarzeń sportowych tworzone były z zachowaniem zasad dostępności, z wykorzystaniem prostej, czytelnej typografii ułatwiającej ich odbiór osobom z niepełnosprawnościami oraz szczególnymi potrzebami.
51.	Temat: Uwagi Stowarzyszenia do projektu Strategii Rozwoju Sportu Miasta Gliwice na lata 2026–2030+ Szanowna Pani Prezydent, w związku z prowadzonymi konsultacjami projektu Strategii Rozwoju Sportu Miasta Gliwice na lata 2026–2030+, w imieniu Stowarzyszenia chciałbym przedstawić kilka uwag i propozycji dotyczących zapisów Strategii. Na wstępie chcę podkreślić, że bardzo pozytywnie oceniamy kierunek dokumentu, w szczególności utrzymanie futsalu mężczyzn w gronie czterech dyscyplin priorytetowych, obok piłki nożnej mężczyzn, koszykówki mężczyzn oraz piłki ręcznej kobiet. Projekt jednoznacznie wskazuje również znaczenie tych dyscyplin dla promocji i budowania sportowej marki Gliwic.

Nasze propozycje nie zmieniają więc podstawowych założeń Strategii, lecz mają na celu ich doprecyzowanie, szczególnie w zakresie sportu na najwyższym poziomie, promocji miasta poprzez sport oraz udziału gliwickich klubów w rywalizacji międzynarodowej.

1. Uwzględnienie udziału i wyników w rozgrywkach międzynarodowych przy określaniu zakresu wsparcia

Obecny zapis – cel operacyjny 3.2:

Strategia przewiduje strategiczne wsparcie klubów reprezentujących najwyższy poziom sportowy w dyscyplinach priorytetowych. Zakres wsparcia ma uwzględniać znaczenie dyscypliny dla celów promocyjnych miasta, poziom sportowy klubu oraz jego rolę w reprezentowaniu Gliwic na arenie krajowej i międzynarodowej.

Proponujemy uzupełnienie kryteriów o:

„osiągane wyniki sportowe oraz udział i wyniki osiągnięte w oficjalnych rozgrywkach międzynarodowych”.

Uzasadnienie:

Sam fakt reprezentowania Gliwic na arenie międzynarodowej jest istotny, jednak dodatkową wartość promocyjną dla miasta tworzą również ranga rozgrywek i osiągnięte w nich wyniki. Uważamy, że powinno to być jednym z obiektywnych kryteriów branych pod uwagę przy określaniu zakresu wsparcia klubów reprezentujących dyscypliny priorytetowe.

2. Uwzględnienie wydarzeń sportowych o randze międzynarodowej

W Strategii wielokrotnie wskazywane są wydarzenia sportowe o randze regionalnej i ogólnopolskiej. Jednocześnie dokument podkreśla znaczenie sportu jako narzędzia promocji Gliwic.

Proponujemy rozszerzenie odpowiednich zapisów z:

„wydarzeń o randze regionalnej i ogólnopolskiej”

na:

„wydarzeń o randze regionalnej, ogólnopolskiej i międzynarodowej”.

Uzasadnienie:

Gliwice posiadają infrastrukturę umożliwiającą organizację wydarzeń sportowych najwyższej rangi. Międzynarodowe imprezy sportowe mają szczególny potencjał promocyjny i pozwalają budować rozpoznawalność miasta poza granicami kraju.

W przypadku futsalu przykładem takiego wydarzenia są mecze UEFA Futsal Champions League, które zostały również uwzględnione w części diagnostycznej Strategii jako wydarzenie organizowane przez Stowarzyszenie

3. Doprecyzowanie relacji pomiędzy celem operacyjnym 3.2 i 3.3

Cel 3.2 przewiduje strategiczne wsparcie klubu reprezentującego najwyższy poziom sportowy w każdej dyscyplinie priorytetowej. Jednocześnie cel 3.3 dopuszcza możliwość wspierania więcej niż jednego podmiotu w danej dyscyplinie, jeśli kluby osiągają wysokie wyniki na poziomie krajowym lub międzynarodowym.

Proponujemy dodanie zapisu:

„Wsparcie udzielane w ramach celu operacyjnego 3.3 nie ogranicza strategicznego wsparcia klubu reprezentującego najwyższy poziom sportowy w danej dyscyplinie priorytetowej, o którym mowa w celu operacyjnym 3.2.”

Uzasadnienie:

Proponowany zapis pozwoli jednoznacznie rozdzielić dwa mechanizmy wsparcia. Uważamy za właściwe wspieranie różnych podmiotów osiągających wartościowe wyniki sportowe, jednak nie powinno to prowadzić do osłabienia strategicznego wsparcia klubu reprezentującego Gliwice na najwyższym poziomie rozgrywkowym w jednej z czterech dyscyplin priorytetowych.

4. Systemowa współpraca dyscyplin priorytetowych z gliwickimi szkołami

	Strategia przewiduje szerokie wsparcie szkolenia dzieci i młodzieży oraz współpracę organizacji sportowych z placówkami edukacyjnymi. W przypadku finansowania szkolenia młodzieży jako kryteria wskazywane są m.in. liczba szkolonych zawodników, znaczenie dyscypliny dla rozwoju sportu w Gliwicach oraz efektywność wykorzystania środków. Proponujemy uzupełnienie Strategii o zapis: „W przypadku dyscyplin priorytetowych Miasto wspiera tworzenie stałych programów współpracy pomiędzy klubami reprezentującymi najwyższy poziom sportowy a gliwickimi placówkami oświatowymi, służących popularyzacji dyscypliny, naborowi oraz budowaniu spójnej ścieżki rozwoju sportowego dzieci i młodzieży.” Uzasadnienie: Dyscyplina priorytetowa powinna posiadać nie tylko silną drużynę seniorską, ale również zaplecze pozwalające na jej długofalowy rozwój. Systemowa współpraca klubów ze szkołami może stworzyć naturalną ścieżkę: szkoła → szkolenie klubowe → sport młodzieżowy → sport seniorski → najwyższy poziom rozgrywkowy. Takie rozwiązanie wzmocniłoby zarówno sport powszechny, jak i wyczynowy oraz pozwalało efektywniej wykorzystywać potencjał gliwickich klubów. 5. Preferencyjne korzystanie z infrastruktury miejskiej przez kluby dyscyplin priorytetowych Cel operacyjny 4.6 zakłada wprowadzenie preferencyjnych stawek za korzystanie przez organizacje sportowe z miejskiej infrastruktury. Strategia wskazuje możliwość stosowania obniżonych stawek wynajmu, a nawet nieodpłatnego udostępniania obiektów organizacjom realizującym zadania publiczne miasta w obszarze sportu. Proponujemy uzupełnienie tego zapisu o: „Preferencyjne warunki korzystania z miejskiej infrastruktury powinny obejmować również kluby reprezentujące dyscypliny priorytetowe, w szczególności w związku z organizacją meczów ligowych, rozgrywek krajowych oraz międzynarodowych wydarzeń sportowych służących promocji Miasta Gliwice.” Uzasadnienie: Kluby reprezentujące Gliwice na najwyższym poziomie sportowym realizują jednocześnie funkcję promocyjną dla miasta. Organizacja wydarzeń wysokiej rangi wiąże się ze znaczącymi kosztami infrastrukturalnymi, dlatego preferencyjne zasady korzystania z miejskich obiektów powinny stanowić jeden z elementów strategicznego wsparcia dyscyplin priorytetowych. Takie rozwiązanie byłoby również spójne z założeniem samej Strategii, zgodnie z którym miejska infrastruktura powinna przestać być postrzegana jako kosztowne obciążenie dla organizacji sportowych, a stać się realnym narzędziem wspierającym rozwój sportu w Gliwicach. Podsumowanie Jeszcze raz chcę podkreślić, że kierunek zaproponowany w Strategii oceniamy pozytywnie. Szczególnie istotne jest dla nas jednoznaczne wskazanie czterech dyscyplin priorytetowych oraz założenie strategicznego wsparcia klubów reprezentujących w nich najwyższy poziom sportowy. Przedstawione uwagi mają przede wszystkim doprecyzować te rozwiązania i jeszcze mocniej powiązać poziom miejskiego wsparcia z wymiernymi efektami sportowymi i promocyjnymi – szczególnie reprezentowaniem Gliwic w rozgrywkach międzynarodowych, organizacją wydarzeń wysokiej rangi, szkoleniem młodzieży oraz wykorzystaniem miejskiej infrastruktury. Uważamy, że takie uzupełnienia pozwolą stworzyć przejrzysty i długofalowy model, w którym sukces sportowy gliwickich klubów będzie jednocześnie realnym narzędziem budowania marki i rozpoznawalności Miasta Gliwice.
52.	Uwagi do projektu „Strategii Rozwoju Sportu w mieście Gliwice na lata 2026–2030+” – uwzględnienie sportów wrotkarskich oraz wsparcia zawodników indywidualnych W nawiązaniu do projektu Strategii Rozwoju Sportu w mieście Gliwice na lata 2026–2030+ chciałabym zwrócić uwagę na liczną społeczność mieszkańców skupioną wokół szeroko rozumianych sportów wrotkarskich, a także na brak odpowiedniego ujęcia potrzeb zawodników indywidualnych uprawiających dyscypliny, dla których na terenie Gliwic nie istnieje odpowiednia infrastruktura ani możliwość szkolenia klubowego. Sporty wrotkarskie obejmują wiele różnych dyscyplin i konkurencji, m.in. Freestyle slalom, speed slalom, skate cross, wrotkarstwo szybkie, czy jazdę figurową na rolkach. Część z nich jest uprawiana rekreacyjnie, ale równocześnie są to pełnoprawne dyscypliny sportowe, w których odbywają się mistrzostwa Polski, mistrzostwa Europy i

mistrzostwa świata, funkcjonują kadry narodowe i prowadzone jest oficjalne współzawodnictwo sportowe.

W projekcie Strategii rolki zostały dostrzeżone przede wszystkim w kontekście rekreacji. W części dotyczącej infrastruktury wskazano m.in. pumptrack, niewielki tor rolkowy oraz skateparki, a więc obiekty służące głównie rekreacji, nauce jazdy i aktywności na świeżym powietrzu. Brakuje natomiast rozpoznania sportów wrotkarskich jako dyscyplin uprawianych również wyczynowo oraz diagnozy potrzeb treningowych zawodników tych dyscyplin. Tymczasem sama Strategia zakłada, że rozwój sportu w Gliwicach powinien obejmować zarówno sport powszechny, jak i sport wyczynowy, a oferta powinna być różnorodna i odpowiadać rzeczywistym potrzebom mieszkańców.

Zainteresowanie sportami wrotkarskimi wśród mieszkańców

Zainteresowanie jazdą na rolkach w Gliwicach nie ma charakteru marginalnego. Świadczy o nim m.in. zainteresowanie zajęciami rolkarskimi organizowanymi w kolejnych latach na placu Krakowskim w ramach Gliwickiego Budżetu Obywatelskiego. W zajęciach uczestniczą zarówno dzieci, młodzież, jak i osoby dorosłe o różnym stopniu zaawansowania.

Sporty wrotkarskie mają przy tym niski próg wejścia i mogą pełnić jednocześnie kilka funkcji: rekreacyjną, sportową, integracyjną i profilaktyczną. Są aktywnością atrakcyjną dla dzieci i młodzieży, a odpowiednio zaprojektowana infrastruktura może być wykorzystywana zarówno przez osoby jeżdżące rekreacyjnie, jak i zawodników różnych konkurencji.

Jest to istotne również w kontekście wyników badań przeprowadzonych na potrzeby Strategii. 50,8% badanych rodziców wskazało brak odpowiedniej oferty jako barierę uczestnictwa dziecka w sporcie szkolnym, a aż 62,4% za najważniejsze działanie miasta dla rozwoju sportu szkolnego uznało poszerzenie i uatrakcyjnienie oferty zajęć. Sama diagnoza wskazuje więc na potrzebę różnicowania miejskiej oferty sportowej, a nie wyłącznie rozwijania dyscyplin już posiadających w Gliwicach rozbudowaną infrastrukturę i system szkolenia.

Sukcesy gliwickich zawodników

Brak odpowiedniego miejsca szkolenia w Gliwicach nie oznacza również, że w mieście nie ma zawodników odnoszących sukcesy w sportach wrotkarskich.

Dzieci trenujące w gliwickim środowisku rolkarskim odnoszą sukcesy m.in. w zawodach skate cross. Szczególnie znaczącym przykładem są jednak osiągnięcia dwóch zawodniczek freestyle slalomu – i, które mieszkają i uczą się w Gliwicach, są zawodniczkami kadry narodowej i od kilku lat należą do krajowej czołówki swoich kategorii wiekowych.

W 2025 roku podczas Mistrzostw Polski zdobyła pierwsze miejsce w kategorii U14 w konkurencji Classic Freestyle oraz pierwsze miejsce w Battle, natomiast zdobyła w obu tych konkurencjach brązowe medale. Obie zawodniczki zostały następnie powołane do reprezentowania Polski w zawodach międzynarodowych, w tym na Mistrzostwach Europy oraz Mistrzostwach Świata Inline Freestyle w Singapurze.

Ich sukcesy nie miały charakteru jednorazowego. W 2026 roku zdobyła podczas Mistrzostw Polski dwa srebrne medale w kategorii U15 – w Classic Freestyle i Battle. zdobyła dwa srebrne medale w kategorii U19 – również w Classic Freestyle i Battle. Ponadto zawodniczki wspólnie zdobyły brązowy medal Mistrzostw Polski w konkurencji par.

Oznacza to, że w Gliwicach mieszkają i uczą się młode zawodniczki należące do krajowej czołówki swojej dyscypliny, regularnie zdobywające medale Mistrzostw Polski i reprezentujące Polskę w rywalizacji międzynarodowej.

Jednocześnie ze strony miasta nie otrzymują systemowego wsparcia pozwalającego na rozwój ich kariery – ani w postaci stypendium sportowego, ani poprzez zapewnienie odpowiedniej przestrzeni do treningu. Z powodu braku odpowiedniego zaplecza w Gliwicach zawodnicy takich dyscyplin muszą korzystać z infrastruktury poza miejscem zamieszkania.

Jest to tym bardziej istotne, że sama diagnoza zawarta w Strategii identyfikuje wsparcie sportowców indywidualnych i niezrzeszonych jako obszar wymagający wzmocnienia. Dokument wprost stwierdza, że obecny system opiera się głównie na współpracy z klubami, przez co osoby trenujące indywidualnie mają ograniczony dostęp do preferencyjnych warunków korzystania z obiektów i dedykowanych form wsparcia.

Zasady przyznawania stypendiów sportowych

Bardzo pozytywnie należy ocenić zapisany w celu operacyjnym 4.4 zamiar wdrożenia miejskiego programu stypendialnego ukierunkowanego na wspieranie uzdolnionych

sportowców. Obecne brzmienie tego działania wymaga jednak doprecyzowania.

Strategia przewiduje, że program ma obejmować zawodników reprezentujących dyscypliny olimpijskie oraz sportowców niezrzeszonych w klubach, jednocześnie deklarując, że rozwiązanie ma zapewnić równy dostęp do wsparcia i objąć możliwie szerokie grono młodych talentów. Tymczasem wskaźnik W61 został sformułowany jako „liczba przyznanych stypendiów w dyscyplinach olimpijskich dla sportowców niezrzeszonych w klubach sportowych”.

Powstaje więc niejasność, czy zawodnicy dyscyplin nieolimpijskich będą mogli skorzystać z programu. Uważam, że należy ją jednoznacznie usunąć.

O przyznaniu stypendium powinny decydować przede wszystkim osiągnięcia sportowe, ranga zawodów, poziom sportowy zawodnika oraz reprezentowanie miasta i kraju, a nie fakt, czy dana dyscyplina znajduje się obecnie w programie igrzysk olimpijskich.

W przeciwnym razie może dojść do paradoksalnej sytuacji, w której mieszkanka Gliwic, będąca wielokrotną medalistką Mistrzostw Polski, członkinią kadry narodowej i reprezentantką Polski na mistrzostwach Europy lub świata, nie będzie mogła otrzymać stypendium własnego miasta wyłącznie dlatego, że jej dyscyplina nie jest dyscypliną olimpijską.

Byłoby to trudne do pogodzenia z deklarowanym przez Strategię celem wspierania uzdolnionych sportowców i tworzenia stabilnych warunków rozwoju całego lokalnego środowiska sportowego. Tym bardziej, że w opisie celu strategicznego nr 3 dokument wyraźnie zaznacza, iż wyznaczenie dyscyplin szczególnie istotnych dla promocji Gliwic nie oznacza rezygnacji ze wspierania pozostałych dyscyplin.

System wsparcia powinien uwzględniać również sytuację zawodników, którzy są mieszkańcami Gliwic, ale z przyczyn od siebie niezależnych trenują w klubach poza miastem lub są zawodnikami niezrzeszonymi.

W przypadku dyscypliny, dla której w Gliwicach nie funkcjonuje odpowiedni klub lub nie istnieje właściwa infrastruktura, zawodnik nie ma realnej możliwości odbywania specjalistycznego szkolenia w swoim mieście. Nie powinien być z tego powodu pozbawiony wsparcia. To miejsce zamieszkania i osiągnięcia powinny być podstawowym kryterium wsparcia.

Dostęp do hal i obiektów miejskich

Problemem pozostaje również możliwość prowadzenia treningów w sezonie jesienno-zimowym. Gliwice posiadają wiele hal i sal sportowych, ale dostępność atrakcyjnych godzin treningowych jest ograniczona. W praktyce zawodnicy mniej popularnych dyscyplin mają trudności z uzyskaniem regularnego dostępu do infrastruktury, szczególnie jeśli nie reprezentują żadnego z dużych gliwickich klubów.

Strategia dostrzega ten problem, jednak działanie 4.7 dotyczy obecnie przede wszystkim dostępności miejskich obiektów dla klubów prowadzących szkolenie dzieci i młodzieży. Zakłada m.in. uwzględnienie potrzeb klubów przy planowaniu harmonogramów i stworzenie przejrzystych zasad pierwszeństwa korzystania z infrastruktury.

Warto rozszerzyć to rozwiązanie również na uzdolnionych zawodników indywidualnych, w szczególności członków kadry narodowej, medalistów Mistrzostw Polski oraz zawodników reprezentujących Polskę na zawodach międzynarodowych.

Wskazane byłoby ponadto przeprowadzenie przez Gliwicki Ośrodek Sportu audytu miejskich obiektów, sal, hal oraz innych nieruchomości pod kątem możliwości wykorzystania ich w okresie jesienno-zimowym przez dyscypliny, które nie potrzebują klasycznej hali do gier zespołowych.

Gliwice są miastem posiadającym również liczne obiekty postindustrialne. Warto rozważyć, czy część niewykorzystywanych przestrzeni tego typu nie mogłaby zostać stosunkowo niewielkim kosztem zaadaptowana na wielofunkcyjną przestrzeń do sportów wymagających przede wszystkim dużej, równej powierzchni. Takie rozwiązanie mogłoby służyć nie tylko rolkarzom, ale także innym grupom sportowym, dla których obecnie brakuje miejsca w tradycyjnych halach.

Problem infrastruktury

Istotną barierą jest brak infrastruktury umożliwiającej regularne szkolenie w sportach wrotkarskich.

Istniejące w Gliwicach pumptracki, niewielkie tory czy skateparki są wartościową infrastrukturą rekreacyjną, jednak nie zastępują obiektów potrzebnych do treningu poszczególnych dyscyplin wrotkarskich.

Przykładowo freestyle slalom, speed slalom czy jazda figurowa wymagają odpowiednio dużej, równej i bardzo gładkiej powierzchni pozbawionej stałych przeszkód. Wrotkarstwo szybkie wymaga z kolei odpowiednio zaprojektowanego toru. Skatepark jest obiektem przeznaczonym do zupełnie innego rodzaju jazdy i nie może być

traktowany jako uniwersalna infrastruktura dla wszystkich sportów wrotkarskich.

W Gliwicach brakuje zarówno profesjonalnego toru rolkarskiego, porównywalnego przykładowo z Burloch Areną w Rudzie Śląskiej, jak i prostszego rolkowiska czy odpowiednio dużego placu treningowego, podobnego funkcjonalnie do obiektów działających w innych miastach regionu, jak na przykład Rolkowisko przy ul. Olimpijskiej w Piekarach Śląskich.

Nie każda inwestycja musi przy tym oznaczać budowę kosztownego obiektu od podstaw. Dla części dyscyplin wystarczyłaby duża, dobrze oświetlona, równa i gładka powierzchnia wielofunkcyjna, którą można wykorzystywać zarówno do zorganizowanych treningów, jak i ogólnodostępnej rekreacji.

Jest to zgodne z samą Strategią. Cel operacyjny 5.1 przewiduje rozbudowę i modernizację ogólnodostępnej infrastruktury sportowo-rekreacyjnej z uwzględnieniem potrzeb środowiska sportowego oraz tworzenie infrastruktury wielofunkcyjnej przy udziale tego środowiska i – w uzasadnionych przypadkach – zgodnie ze standardami właściwych związków i federacji sportowych.

Potrzebę takich inwestycji potwierdzili również mieszkańcy: 43,5% respondentów wskazało budowę nowego obiektu sportowego jako jedno z priorytetowych działań miasta, a 28,7% wskazało remont istniejącej infrastruktury.

Plac Krakowski

Szczególną uwagę należy zwrócić na przyszłe zagospodarowanie placu Krakowskiego. Jest to jedna z niewielu centralnie położonych, dużych i ogólnodostępnych przestrzeni w Gliwicach, umożliwiających prowadzenie zajęć rolkarskich dla większej liczby osób. Plac już dziś pełni ważną funkcję dla środowiska rolkarskiego – odbywają się tam m.in. zajęcia realizowane w ramach Gliwickiego Budżetu Obywatelskiego, a także wydarzenia skupiające liczną społeczność rolkarzy. W 2026 r. plac był również miejscem startu kolejnej edycji gliwickiego Nightskatingu, który według informacji miasta przyciąga co roku setki uczestników.

Warto podkreślić, że potrzeba zachowania funkcji związanych z jazdą na rolkach pojawiała się już w prowadzonych przez miasto pracach dotyczących przyszłości placu. W ramach miejskiej debaty wskazywano możliwość wzbogacenia jego oferty sportowej o tor rolkowy lub lodowisko, natomiast jeden z przedstawionych później wariantów zagospodarowania przewidywał dodatkową przestrzeń dla osób jeżdżących na rolkach.

Dlatego niezależnie od ostatecznego sposobu zagospodarowania placu warto zagwarantować w jego projekcie odpowiednio dużą, równą, gładką i pozbawioną stałych przeszkód powierzchnię, która będzie mogła służyć zarówno rekreacyjnej jeździe na rolkach i nauce jazdy, jak również zorganizowanym zajęciom i treningom.

Należy przy tym podkreślić, że skatepark nie zastępuje placu rolkarskiego. Są to przestrzenie przeznaczone do innych form aktywności. Freestyle slalom, speed slalom, jazda figurowa na rolkach czy zajęcia dla początkujących wymagają przede wszystkim płaskiej, otwartej nawierzchni, a nie urządzeń i przeszkód skateparkowych.

Rewitalizacja placu Krakowskiego jest więc dobrą okazją, aby nie tylko zachować istniejącą funkcję sportową tego miejsca, ale zaprojektować ją tak, aby przestrzeń mogła służyć równocześnie rolkarzom rekreacyjnym, uczestnikom zajęć miejskich oraz zawodnikom sportów wrotkarskich, pozostając jednocześnie wielofunkcyjną przestrzenią publiczną dla wszystkich mieszkańców.

Stworzenie jednej, dobrze zaprojektowanej przestrzeni umożliwiającej równoczesne korzystanie z niej przez zawodników różnych dyscyplin sportów wrotkarskich mogłoby dodatkowo podnieść atrakcyjność sportową Gliwic. Tego rodzaju obiekt mógłby służyć zarówno codziennym treningom i rekreacji mieszkańców, jak również organizacji zawodów, pokazów, obozów i wydarzeń o zasięgu regionalnym lub ogólnopolskim.

Przykładem miasta, które wykorzystuje taki potencjał, jest Kętrzyn, gdzie w jednym rejonie funkcjonują przestrzenie umożliwiające trening freestyle slalomu, skate crossu i jazdy skateparkowej. Kętrzyn był również gospodarzem Mistrzostw Polski Freestyle Slalom, współorganizowanych przez miasto, MOSiR i Polski Związek Sportów Wrotkarskich.

Taka infrastruktura nie byłaby więc wyłącznie miejscem treningowym dla lokalnych zawodników, ale mogłaby również stać się miejscem organizacji wydarzeń sportowych i budować rozpoznawalność Gliwic jako miasta otwartego na nowe dyscypliny.

Wielofunkcyjny obiekt: miejskie lodowisko i rolkowisko

W kontekście rozwoju infrastruktury sportowej warto rozważyć budowę miejskiego, wielofunkcyjnego lodowiska, które poza sezonem zimowym mogłoby pełnić funkcję rolkowiska.

Gliwice posiadały w przeszłości popularne lodowisko na osiedlu Kopernika, a obecne duże zainteresowanie lodowiskiem „Tafla” przy ul. Akademickiej pokazuje, że w mieście istnieje zapotrzebowanie na tego rodzaju obiekty.

Nowy obiekt mógłby być wykorzystywany przez cały rok – zimą jako ogólnodostępne lodowisko, a poza sezonem jako rolkowisko służące rekreacji, zajęciom miejskim oraz treningom m.in. freestyle slalomu czy jazdy figurowej na rolkach.

Takie rozwiązanie oznaczałoby efektywniejsze wykorzystanie miejskiej inwestycji i byłoby zgodne z celem operacyjnym 5.1 Strategii, który zakłada rozwój infrastruktury sportowej „w miarę możliwości wielofunkcyjnej”. Warto więc uwzględnić w planach inwestycyjnych analizę możliwości powstania w Gliwicach całorocznego obiektu łączącego funkcję lodowiska i rolkowiska.

W związku z powyższym wnoszę o:

- uzupełnienie diagnozy Strategii o sporty wrotkarskie jako grupę dyscyplin obejmujących zarówno rekreację i sport powszechny, jak również oficjalne współzawodnictwo oraz sport wyczynowy;
- doprecyzowanie działania 4.4 i zmianę wskaźnika W61, tak aby program stypendialny jednoznacznie umożliwiał wsparcie również zawodników dyscyplin nieolimpijskich, jeśli osiągają wysokie wyniki w oficjalnym współzawodnictwie krajowym lub międzynarodowym;
- przyjęcie zasady, że w przypadku stypendiów i nagród sportowych podstawowym kryterium jest miejsce zamieszkania zawodnika oraz jego wyniki sportowe, a nie siedziba klubu, w którym odbywa szkolenie;
- objęcie systemem wsparcia także gliwickich dzieci i młodzieży, które z uwagi na brak odpowiedniego klubu lub infrastruktury w Gliwicach są zmuszone trenować w innych miejscowościach;
- rozszerzenie działania 4.7 dotyczącego dostępności miejskich obiektów również na uzdolnionych sportowców indywidualnych, w szczególności członków kadry narodowej, medalistów Mistrzostw Polskich oraz zawodników reprezentujących Polskę na zawodach międzynarodowych.
- wypracowanie przejrzystych zasad korzystania z miejskich i szkolnych obiektów sportowych, zapewniających możliwość regularnego szkolenia gliwickich dzieci i młodzieży oraz zawodników reprezentujących miasto;
- uwzględnienie w ramach działania 5.1 budowy lub adaptacji infrastruktury dla sportów wrotkarskich, w tym w dalszej perspektywie toru rolkarskiego oraz wielofunkcyjnego rolkowiska lub placu treningowego o odpowiedniej nawierzchni;
- konsultowanie projektowanych obiektów ze środowiskiem osób rzeczywiście uprawiających poszczególne dyscypliny oraz, w razie potrzeby, z Polskim Związkiem Sportów Wrotkarskich, tak aby powstająca infrastruktura nadawała się nie tylko do rekreacji, ale również do szkolenia sportowego;
- zagwarantowanie w ramach przyszłego zagospodarowania placu Krakowskiego odpowiednio dużej, gładkiej i otwartej powierzchni umożliwiającej prowadzenie zajęć i treningów rolkarskich;
- przeprowadzenie audytu istniejących hal, sal, obiektów miejskich i możliwych do wykorzystania przestrzeni postindustrialnych, które mogłyby zostać przystosowane do treningów na rolkach oraz innych sportów wymagających dużej, równej powierzchni;
- wykorzystanie istniejącego zainteresowania zajęciami rolkarskimi do tworzenia trwałej miejskiej oferty – od zajęć rekreacyjnych i nauki jazdy po możliwość dalszego rozwoju sportowego dzieci i młodzieży wykazujących odpowiednie predyspozycje.
- uwzględnienie w planie inwestycji sportowych analizy możliwości budowy miejskiego, wielofunkcyjnego lodowiska, funkcjonującego zimą jako ogólnodostępne lodowisko, a poza sezonem jako rolkowisko i przestrzeń do prowadzenia zajęć oraz treningów sportów wrotkarskich.

Podsumowując, wnoszę o rozszerzenie założeń Strategii tak, aby zawodnik osiągający wysokie wyniki nie był pomijany tylko dlatego, że uprawia mniej popularną dyscyplinę lub trenuje poza dotychczasową strukturą klubową miasta.

Strategia powinna pozostawiać przestrzeń także dla dyscyplin nowych i rozwijających się, a nie utrzymywać przewagę tych, które już dziś posiadają w Gliwicach kluby, infrastrukturę i system finansowania.

Gliwice mają już zawodników odnoszących sukcesy w sportach wrotkarskich oraz dużą grupę mieszkańców zainteresowanych jazdą na rolkach. Brakuje natomiast

	odpowiednich warunków do rozwoju tego potencjału. Strategia na lata 2026–2030+ jest dobrym miejscem, aby tę lukę dostrzec i zacząć ją systemowo uzupełniać.
53.	W ramach konsultacji proszę o uwzględnienie w strategii rozwoju sportu w Gliwicach powrotu do robienia rajdów terenowych po Gliwicach i okolicy. Ta inicjatywa, która kiedyś dawała wiele radości całym rodzinom z Gliwic w pewnym momencie zniknęła. Uważam, że sport, oprócz tego wyczynowego i na poziomie ekstraklasy, czy to piłki nożnej czy innych dyscyplin, powinien przede wszystkim służyć promocji zdrowego życia i aktywności mieszkańców. Przy okazji promocji miasta. Stąd Rajdy Terenowe uważam za świetny pomysł i dobrą inicjatywę dla naszego miasta GLIWICE.
54.	Szanowni Państwo, W związku z trwającymi konsultacjami społecznymi projektu Strategii Rozwoju Sportu w mieście Gliwice na lata 2026-2030+ przesyłam w załączeniu moje uwagi dotyczące potrzeby większego uwzględnienia oraz wsparcia inicjatyw związanych z dronami i sportami dronowymi. Jako członek koła naukowego High Flyers Politechniki Śląskiej chciałbym zwrócić uwagę na potencjał tego obszaru oraz na obecne ograniczenia infrastrukturalne i organizacyjne, które utrudniają rozwój projektów studenckich, prowadzenie testów oraz organizację treningów i zawodów. W mojej ocenie Gliwice, jako miasto silnie związane z nauką, technologią i środowiskiem akademickim, mają bardzo dobre warunki do rozwijania nowoczesnych dyscyplin sportowo-technologicznych. Dlatego zwracam się z prośbą o rozważenie uwzględnienia tego obszaru w przygotowywanej Strategii. Szczegółowe stanowisko przedstawiam w załączonym piśmie. Z góry dziękuję za zapoznanie się z przekazaną uwagą i uwzględnienie jej w toku konsultacji społecznych. Jako członek koła naukowego High Flyers Politechniki Śląskiej chciałbym zwrócić uwagę—na niewystarczające uwzględnienie w polityce sportowej i rozwojowej miasta inicjatyw—związanych z dronami, sportami dronowymi oraz nowoczesnymi dyscyplinami—technologiczno-sportowymi.—Gliwice są miastem silnie związanym z nauką, technologią i środowiskiem akademickim,—dlatego uważam, że rozwój sportu powinien obejmować również nowe formy aktywności—powstające na styku sportu, inżynierii i nowoczesnych technologii. Takim obszarem są—m.in. wyścigi dronów FPV, zawody autonomicznych systemów bezzałogowych,—konkurencje techniczne oraz wydarzenia popularyzujące technologie dronowe.—Jako członek koła High Flyers obserwuję, że środowisko akademickie dysponuje dużym—potencjałem w tym zakresie. Studenci Politechniki Śląskiej projektują i budują własne—konstrukcje, rozwijają oprogramowanie, systemy autonomiczne oraz uczestniczą w—zawodach krajowych i międzynarodowych. Działalność ta łączy rywalizację, rozwój—kompetencji technicznych i promocję miasta oraz uczelni.—Pomimo tego inicjatywy dronowe mają obecnie ograniczone wsparcie infrastrukturalne i—organizacyjne. Szczególnym problemem jest brak łatwo dostępnego, wyznaczonego—miejsca, w którym możliwe byłoby regularne i bezpieczne prowadzenie treningów, prób—oraz testów konstrukcji. W efekcie zespoły studenckie często muszą samodzielnie—poszukiwać odpowiednich terenów poza ścisłą zabudową miasta, co utrudnia—prowadzenie systematycznych prac rozwojowych.—Warto zauważyć, że projekt Strategii zakłada rozwój infrastruktury sportowej i poszerzanie—dostępnej oferty sportowo-rekreacyjnej, a wśród dyscyplin funkcjonujących w Gliwicach—wskazuje również modelarstwo lotnicze. Dlatego naturalnym kolejnym krokiem byłoby—rozszerzenie tego kierunku o nowoczesne formy aktywności związane z bezzałogowymi—statkami powietrznymi.—Proponuję, aby w Strategii Rozwoju Sportu znalazł się zapis dotyczący wspierania nowych—dyscyplin sportowo-technologicznych, w tym sportów dronowych, poprzez współpracę—Miasta Gliwice z Politechniką Śląską, kołami naukowymi, organizacjami społecznymi i—sportowymi oraz podmiotami działającymi w branży bezzałogowych statków powietrznych.—Takie wsparcie mogłoby obejmować w szczególności wyznaczenie terenu do treningów i—testów dronów, pomoc organizacyjną przy zawodach i wydarzeniach popularyzujących tę—dyscyplinę, a także promowanie gliwickich zespołów osiągających sukcesy w zawodach—technologicznych.—Rozwój inicjatyw dronowych może stanowić dla Gliwic szansę na budowanie wizerunku—miasta nowoczesnego, otwartego na innowacje oraz wspierającego młodych ludzi—rozwijających kompetencje techniczne. Z tego względu uważam, że obszar ten powinien—zostać wyraźniej uwzględniony w Strategii Rozwoju Sportu na lata 2026–2030+.

55.

Wnoszę o uzupełnienie Strategii Rozwoju Sportu w Mieście Gliwice na lata 2026-2030+ o konkretne zapisy dotyczące wsparcia, rozwoju i finansowania koszykówki dziewcząt. W projekcie Strategii koszykówka mężczyzn została wskazana jako dyscyplina priorytetowa Grupy I, natomiast koszykówka kobiet i dziewcząt nie została uwzględniona ani w Grupie I, ani w Grupie II dyscyplin priorytetowych. Jednocześnie dokument wskazuje, że w Gliwicach funkcjonują klasy mistrzostwa sportowego o profilu koszykarskim, programy SMOK i KOSSM oraz system szkolenia młodzieży realizowany we współpracy z lokalnymi klubami. Strategia podkreśla również znaczenie rozwoju sportu dzieci i młodzieży oraz tworzenia warunków do aktywności fizycznej mieszkańców.

Na terenie Gliwic działa Szkoła Mistrzostwa Sportowego, do której uczęszczają zarówno chłopcy, jak i dziewczęta trenujące koszykówkę. Miasto wspiera jednak jedynie Akademią GTK Gliwice (działającą z ramienia GTK Gliwice), której działalność koncentruje się jedynie na szkoleniu chłopców i rozwoju koszykówki męskiej. W praktyce pomijane są podmioty prowadzące szkolenie dziewcząt.

Szczególnie niezrozumiałe jest to w przypadku klubu Stars Gliwice, który nieprzerwanie funkcjonuje w naszym mieście od 2014 roku i od lat prowadzi szkolenie koszykarskie dziewcząt oraz najmłodszych zawodniczek. Mimo wieloletniej działalności na rzecz rozwoju sportu dzieci i młodzieży oraz promocji Gliwic poprzez sukcesy zawodniczek, klub ten pozostaje poza systemem miejskiego wsparcia w zakresie odpowiadającym jego faktycznemu wkładowi w rozwój koszykówki w mieście.

Uzasadnienie

Równość szans w sporcie

Miasto powinno zapewniać porównywalne możliwości rozwoju sportowego dziewczętom i chłopcom. Wspieranie koszykówki mężczyzn jako dyscypliny strategicznej przy jednoczesnym braku odniesienia do koszykówki dziewcząt może być postrzegane jako nierówne traktowanie zawodniczek. Trudno uznać za spójną politykę sportową sytuację, w której wspierana jest jedna część środowiska koszykarskiego, podczas gdy druga pozostaje poza systemem wsparcia.

Aktywność fizyczna dziewcząt

Sama Strategia zwraca uwagę na konieczność przeciwdziałania spadkowi aktywności fizycznej młodzieży. Koszykówka jest atrakcyjną i popularną dyscypliną zespołową, która skutecznie angażuje dziewczęta i zachęca je do regularnej aktywności fizycznej. Dlatego powinna zostać uwzględniona jako narzędzie realizacji celów strategicznych miasta.

Walory wychowawcze i społeczne

Koszykówka rozwija współpracę, odpowiedzialność, samodyscyplinę, odporność psychiczną oraz umiejętność pracy w grupie. Są to kompetencje niezwykle istotne zarówno w sporcie, jak i w edukacji oraz późniejszym życiu zawodowym. Inwestowanie w żeńskie szkolenie koszykarskie jest więc inwestycją w rozwój społeczny młodych mieszanek Gliwic.

Budowanie lokalnych talentów

Bez stabilnego i sprawiedliwego wsparcia finansowego trudno stworzyć pełną ścieżkę rozwoju zawodniczki od grup dziecięcych, poprzez juniorskie, aż do poziomu seniorskiego. Wsparcie miasta pozwoliłoby zatrzymać utalentowane zawodniczki w Gliwicach zamiast zmuszać je do kontynuowania kariery w klubach z innych miast. Warto podkreślić, że zawodniczki szkolone w Gliwicach od lat reprezentują województwo śląskie na arenach krajowych.

Promocja miasta poprzez sport kobiet

Sukcesy drużyn kobiecych i zawodniczek indywidualnych są równie wartościowym elementem promocji miasta jak sukcesy sportu męskiego. Rosnące zainteresowanie sportem kobiet stwarza dodatkowe możliwości budowania pozytywnego wizerunku Gliwic jako miasta wspierającego rozwój młodych sportowców bez względu na płeć.

Efektywne wykorzystanie istniejącej infrastruktury

Miasto dysponuje halami i obiektami pozwalającymi na prowadzenie szkolenia koszykarskiego. Rozwój koszykówki dziewcząt nie wymaga kosztownej budowy nowej infrastruktury, lecz odpowiedniego wsparcia organizacyjnego i finansowego dla podmiotów faktycznie prowadzących takie szkolenie.

Pytania do autorów Strategii

Z czego wynika pominięcie koszykówki kobiet i dziewcząt wśród dyscyplin priorytetowych?

	W jaki sposób miasto zamierza wspierać rozwój koszykówki dziewcząt w latach 2026-2030+? Czy planowane jest wprowadzenie zapisów gwarantujących równy dostęp do wsparcia dla klas Szkoła Mistrzostwa Sportowego dziewczęta, w tym dla klubu Stars Gliwice? Czy miasto zamierza uwzględnić żeńską koszykówkę jako dyscyplinę strategiczną lub priorytetową na zasadach porównywalnych do koszykówki mężczyzn? Jakie są przyczyny systemowego pomijania klubów szkolących dziewczęta przy jednoczesnym wspieraniu podmiotów skoncentrowanych głównie na szkoleniu chłopców? W mojej ocenie Strategia Rozwoju Sportu powinna promować równy rozwój sportu dzieci i młodzieży bez względu na płeć oraz uwzględniać wszystkie podmioty realnie prowadzące szkolenie sportowe na terenie Gliwic. Obecny projekt nie odzwierciedla w wystarczającym stopniu sytuacji koszykówki dziewcząt w mieście ani wkładu klubów zajmujących się jej rozwojem, w szczególności klubu Stars Gliwice. W związku z tym wnoszę o wprowadzenie zapisów gwarantujących systemowe wsparcie szkolenia i finansowania koszykówki dziewcząt oraz kobiet na adekwatnym poziomie.
56.	Szanowni Państwo, w związku z trwającymi konsultacjami społecznymi projektu Strategii Rozwoju Sportu w mieście Gliwice na lata 2026-2030+ przesyłam w załączeniu moje uwagi dotyczące potrzeby większego uwzględnienia oraz wsparcia inicjatyw związanych z dronami i sportami dronowymi. Jako pasjonat lotów dronami chciałbym zwrócić uwagę na potencjał tego obszaru oraz na obecne ograniczenia infrastrukturalne i organizacyjne, które utrudniają rozwijanie tej aktywności, regularne treningi, doskonalenie umiejętności oraz organizację zawodów i innych wydarzeń związanych z dronami. W mojej ocenie Gliwice, jako miasto silnie związane z nauką, technologią i innowacjami, mają bardzo dobre warunki do rozwijania nowoczesnych dyscyplin sportowo-technologicznych. Dlatego zwracam się z prośbą o rozważenie szerszego uwzględnienia tego obszaru w przygotowywanej Strategii. Szczególnie istotne byłoby stworzenie warunków do rozwoju lokalnej społeczności dronowej, między innymi poprzez wyznaczenie odpowiedniej przestrzeni do bezpiecznych treningów i lotów oraz wsparcie organizacji zawodów, pokazów, warsztatów i innych inicjatyw związanych z dronami. Szczegółowe stanowisko przedstawiam w załączonym piśmie. Z góry dziękuję za zapoznanie się z przekazaną uwagą i uwzględnienie jej w toku konsultacji społecznych. Treść załącznika: Jako pasjonat lotów dronami chciałbym zwrócić uwagę na niewystarczające—uwzględnienie w polityce sportowej i rozwojowej miasta inicjatyw związanych z—dronami, sportami dronowymi oraz nowoczesnymi dyscyplinami technologicznosportowymi.—Gliwice są miastem silnie związanym z nauką, technologią i innowacjami. Uważam więc,— że rozwój sportu powinien obejmować również nowe formy aktywności powstające na—styku sportu i nowoczesnych technologii. Należą do nich m.in. wyścigi dronów FPV,— zawody dronowe, konkurencje techniczne, wydarzenia popularyzujące bezzałogowe—statki powietrzne oraz inicjatywy skierowane do osób zainteresowanych rozwijaniem—swoich umiejętności pilotażowych.—W Gliwicach istnieje duży potencjał do rozwoju takich aktywności. W mieście—funkcjonuje silne środowisko akademickie, technologiczne i inżynierskie, a—zainteresowanie dronami stale rośnie. Brakuje jednak łatwo dostępnej przestrzeni, w—której osoby zainteresowane tą dziedziną mogłyby regularnie i bezpiecznie trenować,—doskonalić swoje umiejętności oraz uczestniczyć w zorganizowanych wydarzeniach.—Szczególnie wartościowe byłoby stworzenie lub wyznaczenie na terenie Gliwic miejsca—przeznaczonego do treningów i inicjatyw dronowych. Taka przestrzeń mogłaby służyć—zarówno osobom latającym rekreacyjnie, zawodnikom FPV, studentom, jak i—organizacjom prowadzącym projekty związane z bezzałogowymi statkami powietrznymi.—Warto również rozwijać w Gliwicach większą liczbę wydarzeń związanych z dronami —zawodów, pokazów, warsztatów, spotkań oraz inicjatyw edukacyjnych. Mogłyby one—zainteresować zarówno młodzież, studentów, mieszkańców, jak i osoby już aktywnie—związane z branżą dronową.—Projekt Strategii zakłada rozwój infrastruktury sportowej oraz poszerzanie dostępnej—oferty sportowo-rekreacyjnej, a wśród dyscyplin funkcjonujących w Gliwicach wskazuje—również modelarstwo lotnicze. Naturalnym rozwinięciem tego kierunku byłoby—uwzględnienie także nowoczesnych form aktywności związanych z dronami.—Proponuję więc, aby w Strategii Rozwoju Sportu znalazł się zapis dotyczący wspierania—nowych dyscyplin sportowo-technologicznych, w tym sportów dronowych,—poprzez współpracę miasta z uczelniami, organizacjami sportowymi, społecznymi,—lokalnymi pasjonatami oraz podmiotami działającymi w branży bezzałogowych statków—powietrznych.—Wsparcie mogłoby obejmować przede wszystkim wyznaczenie odpowiedniego terenu—do treningów i lotów, pomoc w organizacji zawodów i wydarzeń dronowych oraz—tworzenie warunków do rozwoju lokalnej społeczności zainteresowanej tą dziedziną.—Jako osoba zainteresowana dronami chciałbym, aby Gliwice stały się miastem, w którym—istnieje więcej możliwości rozwijania tej pasji i uczestniczenia w inicjatywach związanych—z nowoczesnymi

	technologiami. Rozwój sportów dronowych może być jednocześnie—atrakcyjną formą aktywności, edukacji technicznej oraz sposobem na budowanie—wizerunku Gliwic jako miasta nowoczesnego i otwartego na innowacje.—Z tego względu uważam, że inicjatywy związane z dronami powinny zostać wyraźniej—uwzględnione w Strategii Rozwoju Sportu na lata 2026–2030+.
57.	Uwagi do projektu Strategii Rozwoju Sportu 1. W wybranym miejscu dokumentu wpisać oczekiwane kierunki zmian, np.: 1.1. Wzbogacenie i poprawa stanu bazy sportowej. 1.2. Wzrost wydatków inwestycyjnych i majątkowych. 1.3. Poprawa dostępności do obiektów sportowych, szczególnie dla najmłodszych. 1.4. Ukierunkowanie działań miasta na szkolenie dzieci i młodzieży. 1.5. Obowiązkowe prowadzenie szkolenia dzieci i młodzieży oraz wykorzystywanie na ten cel części dotacji otrzymywanych z budżetu miasta przez kluby sportowe. 1.6. Powiązanie wysokości wsparcia finansowego z uzyskiwanymi wynikami sportowymi i prawidłowym, terminowym rozliczaniem dotacji. 1.7. Stworzenie systemu ulgowych stawki wynajmu sal i hal sportowych. 1.8. Wzmocnienie wsparcia dla sportów indywidualnych i niszowych. 1.9. Poprawa transparentności działań miasta w zakresie przyznawania i rozliczania dotacji. 2. Uwzględnić w strategii: 2.1. Poprawę transparentności procesu przyznawania dotacji. 2.2. Rozwój sieci ścieżek rowerowych. 2.3. Opracowanie programu wsparcia rodzin wielodzietnych. 2.4. Opracowanie programu dla dzieci z otyłością. 3. Usunąć błędy merytoryczne i braki w informacjach - dokument musi przejść korektę meryto-ryczną i redakcyjną, jest do poprawy i uzupełnienia, np.: 3.1. błędne informacje, np. o stadionie przy ul. Fiołkowej, 3.2. zbędne, do usunięcia trzy uwagi dotyczące aspektów politycznych, np. str. 80, 82, 3.3. niepełne i mylące informacje na temat obiektów rekreacyjnych, 3.4. uzupełnić tabelę nr 12 - dodać podział na koszyki, 3.5. korekta oceny dotyczącej wzrostu środków na sport, może się okazać, że jest to wzrost wyłącznie w I grupie. 4. Dokładnie określić czas obowiązywania dokumentu. 5. Przeredagować brzmienie celów strategicznych - obecne mają charakter celów operacyjnych, najlepiej widać to na przykładzie celu nr 1 i 2 - promocja to czynność, a nie cel. 6. Uwagi ogólne: 6.1. Strategia ma charakter zachowawczy. Wprowadza zmiany punktowe. 6.2. Część strategiczna ma zbyt mały związek z częścią diagnostyczną. Nie odnosi się do obaw i negatywnych ocen. 6.3. Przyjęcie Strategii Rozwoju Sportu nie spowoduje zmian w procesie przyznawania dotacji dla klubów i organizacji sportowych. Wiele uwag sformułowanych w dokumencie podkreśla potrzebę zmian w tym zakresie.

58.	Szanowni Państwo, W nawiązaniu do spotkania z dnia 10 września 2026 roku, poświęconego Strategii Rozwoju Sportu w Gliwicach na lata 2026-2030+, chciałabym odnieść się do przedstawionej podczas dyskusji propozycji włączenia Rady Miasta w proces przyznawania dotacji dla klubów sportowych. Z dużym szacunkiem dla wszystkich głosów, które pojawiły się podczas spotkania, chciałabym podzielić się naszą perspektywą wynikającą z wieloletniego doświadczenia we współpracy z Miastem. Stowarzyszenie współpracuje z Wydziałem Sportu od 2009 roku, a więc już od 17 lat. Z naszej perspektywy współpraca ta zawsze układała się bardzo dobrze i była oparta na dialogu, znajomości realiów funkcjonowania klubów oraz merytorycznym podejściu do ich działalności i potrzeb. Oczywiście każdy klub oraz każde środowisko sportowe zabiega o możliwie największe środki oraz najlepsze warunki do rozwoju swojej dyscypliny. Nie zmienia to jednak faktu, że nasze doświadczenia z dotychczasowym sposobem przyznawania dotacji są bardzo pozytywne. Uważamy, że obecny model funkcjonuje prawidłowo i zapewnia klubom potrzebną stabilność oraz przewidywalność. Z tego względu z ostrożnością podchodzimy do propozycji włączenia Rady Miasta w decyzje dotyczące podziału środków pomiędzy poszczególne kluby. W naszej ocenie mogłoby to stworzyć ryzyko, że kwestie związane z finansowaniem sportu stałyby się częścią bieżących sporów i dyskusji politycznych. Dla klubów sportowych, które planują swoją działalność w perspektywie wielu lat, szczególnie istotne są natomiast stabilność, ciągłość oraz możliwie obiektywne i przewidywalne zasady finansowania. Za dużą wartość obecnego systemu uważamy również fakt, że proces ten pozostaje w rękach osób, które na co dzień zajmują się gliwickim sportem, znają lokalne kluby, ich działalność, osiągnięcia, potrzeby oraz specyfikę poszczególnych dyscyplin. Chciałam przekazać ten głos, ponieważ przy tworzeniu strategii na kolejne lata warto, naszym zdaniem, nie tylko poszukiwać nowych rozwiązań, ale również chronić te elementy obecnego systemu, które przez wiele lat dobrze funkcjonowały i budowały partnerską relację pomiędzy Miastem a gliwickimi klubami sportowymi.
59.	Zwrócono uwagę na zły stan techniczny boiska na skwerze Nacka oraz potrzebę przeprowadzenia jego remontu.
60.	Zwrócono uwagę, że w Strategii zapisano, iż stypendia mają być przyznawane wyłącznie zawodnikom uprawiającym dyscypliny olimpijskie. W związku z tym podniesiono kwestię zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w innych dyscyplinach oraz umożliwienie objęcia ich wsparciem stypendialnym.
61.	Wskazano na potrzebę wspierania lokalnych aktywistów i osób chcących społecznie angażować się w rozwój sportu, również w formule wolontariatu. Jako przykład takich działań wskazano możliwość organizacji amatorskich lig piłkarskich lub innych podobnych inicjatyw sportowych.
62.	Zwrócono uwagę, że preferencyjne stawki za wynajem obiektów sportowych są często kierowane przede wszystkim do organizacji sportowych. Wskazano na potrzebę uwzględnienia również osób trenujących indywidualnie, dla których obowiązujące stawki komercyjne mogą stanowić istotną barierę w korzystaniu z infrastruktury sportowej.
63.	Wskazano, że Miasto powinno aktywnie wspierać pozyskiwanie sponsorów dla utalentowanych zawodników, w szczególności poprzez nawiązywanie współpracy z lokalnym biznesem i promowanie partnerstw na rzecz rozwoju talentów sportowych.
64.	Zwrócono uwagę na potrzebę posiadania przez Miasto wiedzy lub bazy informacji o trenerach i nauczycielach wychowania fizycznego posiadających kompetencje trenerskie w poszczególnych dyscyplinach sportowych. Wskazano, że w szkołach potencjał takich osób nie zawsze jest wykorzystywany, nawet jeśli placówka dysponuje odpowiednią infrastrukturą do prowadzenia zajęć w danej dyscyplinie. Zaproponowano również przypisanie określonych dyscyplin sportowych do dostępnych obiektów, tak aby lepiej wykorzystywać istniejącą infrastrukturę.
65.	Zwrócono uwagę na problem niewystarczającej aktywności sportowej dzieci, na którą wpływ mogą mieć m.in. postawy rodziców oraz oferta szkół. Wskazano, że rodzice powinni mieć możliwość wyboru dodatkowych zajęć sportowych dla dzieci już od I klasy szkoły podstawowej, a co najmniej łatwy dostęp do informacji o dostępnych

	zajęciach, ich lokalizacji i możliwościach uczestnictwa.
66.	Zwrócono uwagę na stosunkowo niewielką liczbę wypełnionych ankiet, szczególnie w odniesieniu do liczby mieszkańców miasta. Wskazano, że rodzi to pytania o reprezentatywność badania.
67.	Pozytywnie oceniono przeprowadzenie wywiadów pogłębionych, jednak zwrócono uwagę na ich zbyt małą liczbę.
68.	Wskazano na brak szerszej oceny dotychczasowych kierunków rozwoju sportu, w tym wskazania, które rozwiązania funkcjonowały dobrze, które się nie sprawdziły oraz które wymagają zmiany. Zwrócono również uwagę na brak jednoznacznego stanowiska dotyczącego zasadności dalszego utrzymywania podziału na dyscypliny priorytetowe. Oczekiwano w tym zakresie wyraźniejszej oceny i rekomendacji podmiotu prowadzącego badanie.
69.	Zwrócono uwagę na błąd w opisie współpracy dotyczącej klas sportowych. W dokumencie wskazano, że SPR Sośnica Gliwice prowadzi zajęcia z piłki nożnej, co jest informacją niezgodną ze stanem faktycznym i wymaga korekty.
70.	Zwrócono uwagę, że opis boiska przy ul. Fiołkowej jest niezgodny z jego obecnym stanem i powinien zostać zaktualizowany.
71.	Zwrócono uwagę na brzmienie celu operacyjnego 4.3 oraz przyjęty dwuletni okres osiągania wyników na poziomie ogólnopolskim. Wskazano, że klub, który awansuje na poziom ogólnopolski, może mieć trudności z utrzymaniem się na tym poziomie w przypadku braku odpowiedniego wsparcia finansowego z dotacji.
72.	Zwrócono uwagę na zawartą w Strategii negatywną ocenę zajęć wychowania fizycznego wyrażoną przez respondentów. Jako jedno z możliwych działań naprawczych zaproponowano organizację szkoleń dla nauczycieli klas I–III w zakresie prowadzenia zajęć ruchowych i wychowania fizycznego.
73.	Zwrócono uwagę na sposób określenia okresu obowiązywania Strategii poprzez zastosowanie oznaczenia „2030+”. Wskazano, że w większości innych strategii miejskich perspektywa czasowa jest określana jednoznacznie, dlatego zasadne byłoby precyzyjne wskazanie okresu obowiązywania dokumentu.
74.	Zwrócono uwagę, że Strategia w znacznym stopniu koncentruje się na sporcie zawodowym. W tym kontekście podniesiono kwestię wysokiego poziomu wsparcia finansowego kierowanego do GKS Piast S.A. oraz zakresu udziału Rady Miasta w podejmowaniu decyzji dotyczących tego finansowania. Wskazano, że zapisy Strategii nie wprowadzają w tym zakresie istotnych zmian ani dodatkowych mechanizmów konsultacyjnych.
75.	Zwrócono uwagę na nierównomierny udział respondentów z poszczególnych dzielnic miasta. W niektórych dzielnicach widoczna jest nadreprezentacja uczestników badania, podczas gdy w innych nie odnotowano respondentów, co może wpływać na reprezentatywność uzyskanych wyników.
76.	Zwrócono uwagę na brak wyraźnego powiązania pomiędzy rozwojem sportu a systemem edukacji oraz środowiskiem naukowym i akademickim. Wskazano w szczególności na brak ciągłości wspierania aktywności i rozwoju sportowego na kolejnych etapach edukacji – od szkoły podstawowej, przez szkołę ponadpodstawową, aż po szkolnictwo wyższe. W tym kontekście zwrócono uwagę na potrzebę szerszej współpracy z Politechniką Śląską oraz rozwijania modelu umożliwiającego łączenie nauki z aktywnością i rozwojem sportowym na różnych etapach kształcenia, na wzór rozwiązań funkcjonujących m.in. w Stanach Zjednoczonych.
77.	Wskazano na konieczność poprawienia błędów rzeczowych występujących w dokumencie.
78.	Zarekomendowano usunięcie trzech fragmentów odnoszących się do oceny związku pomiędzy przyznawaniem dotacji a względami politycznymi, nawet jeśli przedstawione stwierdzenia stanowią opinię pojedynczego respondenta.
79.	Zwrócono uwagę, że okres obowiązywania Strategii powinien być jednoznacznie określony i zamknięty. Jest to szczególnie istotne ze względu na diagnozę stanowiącą podstawę dokumentu, która wraz z upływem czasu będzie traciła aktualność.
80.	Wskazano, że w Strategii zbyt słabo wybrzmiewają kwestie rozwoju i wzbogacania bazy sportowej oraz finansowania sportu, w szczególności systemu dotacji.
81.	1. Błędy pisarskie i błędy formalne - proszę o ponowne przeanalizowanie dokumentu pod kątem sprawdzenia błędów pisarskich i błędów formalnych, czytając strategię dwukrotnie znalazłem ich dość sporo. Główne błędy formalne zgłaszaliśmy na posiedzeniach KEKiS.

	2. W mojej ocenie zostało wykonanych za mało ankiet i telefonicznych wywiadów pogłębianych, rozszerzenie tych działań pozwoliłoby lepiej opracować dokument strategii. Samo wykonanie ankiety również w mojej ocenie mogło by być zrobione lepiej, np. fakt, że wśród ankietowanych było aż 61,4% kobiet i tylko 38,6% jest dla mnie dużym zaskoczeniem lub fakt braku podziału na okręgi czy dzielnice. 3. Brak wykonania i przedstawienia w strategii badań dotyczących wartości marki miasta Gliwice poprzez wydarzenia czy kluby sportowe. 4. Brak informacji dotyczących faktu kto będzie przedstawiał raport z realizacji strategii. 5. Popieram nastawienie na rozwój sportu szkolnego z klasami sportowymi, sport dzieci i młodzieży, sport senioralny, planowany dalszy rozwój dróg rowerowych. 6. Popieram chęć wdrożenia systemu stypendialnego w sportach indywidualnych. 7. Popieram szeroko wnioskowaną przez środowisko sportowe zmianę dotyczącą dopuszczenia finansowania drugiego klubu/stowarzyszenia reprezentującego Miasto Gliwice na arenie ogólnopolskiej. Uważam jednak, że powinien być zmieniony zapis dotyczący faktu, że taki klub sportowy/stowarzyszenie ma być na takim poziomie od minimum dwóch lat i dopiero wówczas może otrzymać finansowanie. W mojej ocenie jeżeli dany podmiot awansuje na poziom rozgrywkowy umożliwiający otrzymanie dotacji to od razu powinien mógł wystąpić z wnioskiem o jej przyznanie. Wnioskuje zatem o zmianę tych zapisów. 8. Popieram usunięcie "drugiego koszyka", w nawiązaniu do dokumentu dot.Kierunków Rozwoju Sportu. Uważam, że taki sam zabieg powinien dotyczyć pierwszego koszyka. Zespoły Piasta Gliwice S.A., GTK Gliwice, SPR Sośnica Gliwice w ubiegłym roku do końca sezonu walczyły o utrzymanie w najwyższych klasach rozgrywkowych. Potencjalny spadek którego z zespołów może zmienić zasady finansowania dla "pierwszego koszyka", więc w mojej ocenie nie powinniśmy się blokować takimi zapisami. W mojej ocenie wystarczy zapis w strategii, że obecne dyscypliny są dla nas na ten moment kluczowe, ale nie wykluczamy zmian w przyszłości. 9. Wnioskuje na podstawie danych uzyskanych ze strategii by w klasach I-III zajęcia wychowania fizycznego prowadzili nauczyciele wychowania fizycznego. Proszę o przekazanie takie wniosku do Wydziału Edukacji. 10. W mojej ocenie w strategii brakuje informacji dotyczących potrzebnej infrastruktury. W ankiecie wyszło, że duża część Gliwiczian korzysta z obiektów sportowych poza Gliwicami, ale nie wiemy jakie to obiekty. Stwierdzono fakt, że potrzebna jest hala na 2000-3000 miejsc, która według mnie w ogóle nie jest nam potrzebna. Regularnie oglądam wszystkie kluby z pierwszego koszyka w ich rozgrywkach i stwierdzam, że obecna infrastruktura w tym zakresie jest wystarczająca. 11. Czas strategii w mojej ocenie powinien być zamknięty w czasie, proszę o przeanalizowanie tego faktu. 12. Popieram uwagi zapisane w strategii dotyczące konieczności zwiększenie promocji aktywności fizycznej wśród mieszkańców przez UM Gliwice (ponad 50% niezadowolenia w tym zakresie). 13. Proszę o zastanowienie się nad rozwiązaniem problemu z małą frekwencją na obiektach i wydarzeniach, aż 60% Gliwiczian w 2024r. nie było na żadnym wydarzeniu sportowym. 14. Proszę o nie zamykanie się na dalsze ewentualne uwagi, które mogą się nasunąć po wynikach konsultacji społecznych.
82.	<u>Brak wyrażnej polityki dzielnicowej-</u> najistotniejsza luka dokumentu, który mówi o potrzebie wyrównania różnic pomiędzy dzielnicami, ale nie podaje kierunków rozwoju sportu w dzielnicach, nie tworzy zestawienia priorytetów dzielnicowych (mieszkańcy niektórych dzielnic bardzo źle oceniają dzielnicową infrastrukturę sportową - Bojków- 82,8% ocen negatywnych, Stare Gliwice - 64,1% negatywnych, Łabędy- 63% negatywnych ocen, źle także w Czechowicach, Baildonie, Ostropie, Brzezince). <u>Liczba obiektów nie przekłada się automatycznie na wysoką dostępność dla mieszkańców.</u> <u>Warto pomyśleć o dzielnicowym programie rozwoju/dostępności sportu</u>, oceniając liczbę obiektów, stan techniczny, dostępność czasową, dostępność dla seniorów, osób z niepełnosprawnościami, dostępność komunikacyjną, dostępność obiektów w szkołach poza zajęciami szkolnymi, <u>Sport senioralny-</u> najpoważniejsza luka merytoryczna dokumentu Strategia zauważa starzenie się mieszkańców, ale seniorzy nie otrzymują propozycji odpowiadającej skali zjawiska. (Aż 42,1% respondentów odpowiedziało - nie wiem, czy

seniorzy mają w Gliwicach szeroką ofertę sportową).

Strategia pokazuje, że taka oferta jest, problemem jest brak widoczności oferty, brak informacji o niej. Sport dla seniorów powinien stać się osobnym działaniem strategicznym. (można pokusić się o stworzenie gliwickiego programu „Aktywny Senior 60+”, program powinien współgrać z polityką zdrowotną miasta, profilaktyką, edukacją prozdrowotną i ekologiczną. Należy wspierać aktywności międzypokoleniowe np. seniorzy - wnuki.

Ważne by część aktywności dla seniorów znajdowała się w ich dzielnicach, blisko domu (szkoły, kluby seniora, parki, siłownie zewnętrzne, trasy spacerowo-biegowe i rowerowe.

Każda dzielnica powinna mieć przynajmniej jedną stałą, bezpłatną lub bardzo taną aktywność senioralną.

Wskaźniki:

-zamiast „liczba zajęć dla seniorów” - 11 liczba seniorów uczestniczących regularnie w zajęciach (jakich), minimum raz w tygodniu.

-liczba dzielnic z regularną ofertą senioralną

-liczba bezpłatnych godzin zajęć dla seniorów

-poziom wykorzystania dzielnicowej infrastruktury przez seniorów.

Sport dla dzieci i młodzieży szkolnej

Obecny system pozalekcyjny premiuje sport dla zamożniejszych rodziców- dowóz dziecka, zakup odzieży sportowej, sprzętu, opłata za zajęcia. Potrzebna jest analiza możliwości infrastrukturalnych w połączeniu z dyscyplinami sportowymi, możliwymi do uprawiania w placówce.

Szkoły w miarę możliwości powinny po swoich zajęciach działać jako lokalne centra aktywności sportowej (zabezpieczenie instruktora, osoby odpowiedzialnej za dostęp do obiektu).